

Nyelvek ünnepe a Bárdosban

Idén tavasszal rendkívüli programsorozat indult az iskolánkban a TÁMOP-pályázat vállalásainak megfelelően, az Európai nyelvek hete. A korábban a Bárdos-napon szervezett nyelvi vetélkedőket és pályázatokat egy sokkal érdekesebb rendezvény váltotta fel, ami több héten át mutatta be számunkra néhány nagyobb európai ország kultúráját és szokásait. Az egyes eseményekre következő számunkban is visszatérünk.

A projekthét a kompetenciaalapú oktatás része, célja a nyelvtanítás, nyelvtanulás népszerűsítése, az európai népek életmódjának bemutatása. A több mint háromhetes rendezvénysorozat március 22-én, hétfőn vette kezdetét, és április 16-án zárult le.

A különböző nyelvek egymás után kaptak szerepet, először a német nyelvi vetélkedők zajlottak le. A kisgimnazisták német versenyén – rendhagyó módon – kevert csapatok indultak, ami azt jelenti, hogy a csapatok összetételét sorsolással döntötték el, és egy-egy ötödikes, hatodikos, hetedikos és nyolcadikos szerepelt bennük. Így próbálták kiegyenlíteni az erőviszonyokat, hiszen egy éppen bejövő ötödikes osztály tanulói nyilván hátrányban lennének a nyelvtani feladatoknál az idősebbekkel szemben. A nagygimnazisták német országismereti versenyére a vártnál sokkal több csapat nevezett a szervezők nem kis örömeire.

A rendezvénysorozat második napján került sor a szardínia égetésére, ami egy spanyol hagyomány, és leginkább a busójárásnak felel meg,

hiszen ennek a célja is a tél eltemetése, lezárása volt. Még ezen a héten megrendezték az országismereti vetélkedőt is, ahol a „Panqueque” elnevezésű csoport szerezte a legtöbb pontot. Olasz nyelvből országismereti és nyelvi feladatokat oldottak meg a diákok, összesen 51 megoldás született, amelyet évfolyamonként értékelték és díjaztak. Francia nyelvből a legkisebbeknek rajzpályázatot hirdettek, „Mi jut eszedbe Franciaországról” címmel. A legszebb alkotások megtekinthetők a tanárival szemközti hirdetőtáblán. A program keretében a hetedik osztályos tanulók a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola által rendezett „Vándortarisznya” vetélkedőn is indultak, amelyen tudásukat bizonyíthatták az Európai Unióról.

Természetesen az angol, a talán legnépszerűbb nyelv sem maradhatott ki a sorból. Már a nyelvi hetek kezdete előtt, március 8-án nyolcvan diákunk színházlátogatáson vett részt a Nemzeti Színházban, ahol a Szőke ciklon című angol nyelvű darabot tekintették meg. A brit zene rajongói is összemérhették tudásukat a popzenei totón. A megmérettetésen tizenegy

csapat indult, és a 10. a osztályból delegált tanulók diadalmaskodtak. Az angol országismereti vetélkedőn is magas volt a létszám: tizenkét csoport jelentkezett, közülük a 10. c osztályos tanulók bizonyultak a legjobbnak.

Az eddig felsorolt megmérettetések pozitívuma, hogy szinte mindegyiken részt vehetett bárki, akinek kedve támad hozzá, nem csak azok, akik tanulják az adott nyelvet. Sokszor nem is a tényle-

Felvételünk a spanyol kulturális vetélkedőn készült. Fent a spanyol nyelvet tanulók nagy sikerű kórusa látható a projekt záróműsorában

SZÖVEG: MAY ANNA, FOTÓK: NAGY TAMÁS

ges nyelvtudásra volt szükség, inkább olyan ismeretekre, melyeket mindenki elsajátíthatott anélkül, hogy beszélné bármennyit is az adott nyelven. Ma, az internet korában már el sem kell mennünk otthonról ahhoz, hogy megtudjuk, hány méter magas az Eiffel-torony, vagy hogy ki is az a Gaudi.

Hippik kontra Csillag születik

Farsangi buli Bárdos-módra

Idén is megrendeztük iskolánkban a februárban szokásos farsangi bált. Az előkészületi időszakban nagyon sok jegy elfogyott, és szép számmal meg is jelentek iskolánk tanulói. A beöltözők ebben az évben is nagy sikert arattak.

Pénteki napra esett a bál időpontja, így nyilván voltak olyanok, akik szívesebben választottak valamilyen egyéb elfoglaltságot. Nem értem igazából, hogy miért. Nem sok olyan alkalom adódik az iskolai évek alatt, amikor a diákok igazán jól érezhetik magukat az iskola falain belül mindenféle kötöttség nélkül, mégis azt választják, hogy olyan tevékenységet végeznek, amit minden egyéb hétvégén is. Valószínűleg fogalmuk sincs arról, hogy ilyenkor mennyi mindenről maradnak le. Ilyen volt például idén a farsang is. A hangulatra nem lehetett panasz, a büfé tűrhető volt – legalábbis azt hallottam –, a beöltözők ismét kitétek magukért, és a zene is rendben volt. Szóval véleményem szerint jól sikerült az idei farsang is.

A beöltözöttök között volt szerzetesnőtől kezdve egészen a kocsmáros asszonyig minden. Voltak, akik külön produkcióval készültek, és voltak, akik csak kreativitásukat mutatták meg a közönségnek. Végül az első helyet megosztva az ötödikesek és a tizenegyedikesek: a Csillag születik csapata és a Hippik kapták. A felvonulás után kezdődött csak az igazi bál. Jó, a szó valódi

értelmében nyilván nem lejtett senki keringőt vagy egyéb „valódi bálkon” szokásos táncokat, de azért így is sikerült jól érezni magunkat. A hangulatról idén is a tizenkettedik cés Szentgyörgyi András és csapata gondoskodott, és most is rendesen kitétek magukért. Szerintem az utolsó, amire panasz lehetett volna, az a zene volt és a hangulat. Idén a megszokottól eltérően részünk lehetett egy tánc csapat bemutatójában is, akik néha bizony meglepetést okoztak mutatványaikkal. Külön fel is hívták rá a figyelmünket, hogy meg ne próbáljunk hasonló dolgokat művelni egyedül vagy profi felügyelet nélkül. Az előadásuk színvonalas volt, rendkívül látványos és élvezhető. A táncbemutató után folytatódott a mulatozás, és mintha mi sem történt volna, mindenki továbbra is jól érezte magát. Azt hiszem, kijelenthetem, hogy ha a kicsiknek nem kellett volna este nyolckor hazamenniük, akkor ők is szívesen maradtak volna. Külön öröm volt számomra látni, hogy este nyolcig nem voltak megkülönböztetések, illetve elszigetelődések kicsik és nagyok között. Mindenki együtt táncolt, és együtt érezte jól magát. De sajnos egyszer

minden jónak vége szakad, így a mi Bárdos-módra megrendezett farsangi bálunk is véget ért pontosan este tíz órakor.

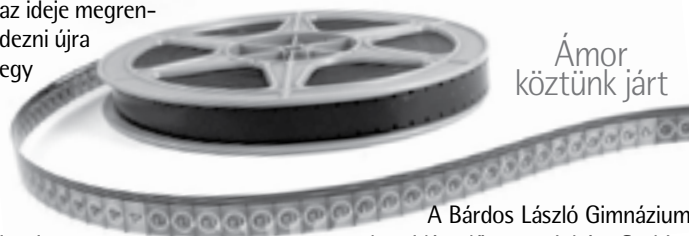
Nincs értelme szomorkodni, valószínűleg lesz jövőre is február és farsang is. Akkor ugyanilyen hangulatban találkozunk majd, és együtt szórakozunk az aula kellős közepén. Én ott leszek!

SKRINYÁR ALEXANDRA

Nagy hírek a kis világból

Ezeröttszázharmincnyégy percnyi filmművészet

Két év kihagyás után úgy döntöttünk az év eleji DÖK-gyűlésen, itt az ideje megrendezni újra egy

KOVÁCS ANNA

Ámor köztünk járt

igazi

„ki bír tovább fennmaradni”jellegű filmmaratont. Akkori ígéretünkhöz híven végre sikerült is megvalósítani ezt az ötletet.

A filmek összeállításában rendkívül sokan segítettek, és próbáltunk minden igényt kielégíteni, de úgynevezett „alapfilmeket” is beleszempészni a műsorba. Végül március tizenkilencedikén tizenhat órától másnap reggel hét óráig három teremben tizenhat filmet sikerült megszerezniük nélkül egyezeröttszázharmincnyégy perc terjedelemben levetíteni és megtekinteni körülbelül hetven lelkes, nagygyimnazista diák-társam társaságában.

A legnépszerűbb filmek a Tökéletes trükk, a Truman-show és az Ollókezű Edward című filmek lettek, Christian Bale, Jim Carrey és Jonny Depp főszereplésével. Erősen látogatott volt még a legújabb Disney animációs mese, a Fell és a magyar rendezésű Valami Amerika című film második része. Voltak, akiknek az utóbbi annyira tetszett, hogy javasolták: jövőre még több magyar filmet válasszunk a programba.

Volt, aki elaludt, vagy az éjszaka közepén feladta a küzdelmet a fáradtság ellen, de a tizenkét főből összeállt lelkes keménymag reggel hat órakor is tudott még sikítani egy nagyot, amikor a Ragyogás című filmben Jack Nicholson fejszével tört rá az ajtót a feleségére. Ettől a

többség úgy felriadt, hogy már nem tudott visszaaludni, így a matracok kipakolása és a padok visszarendezése könnyű feladatnak bizonyult.

Ezúton is szeretném megköszönni a programon részt vevő tanárok áldozatát, hogy itt maradtak felügyelni, a szervezést a DÖK-nek, Dobrova Zita tanárnőnek és Hrubos Szendrának, a lelkes segítséget a plakátok készítőjének, Kovács Dánielnek, illetve Sebestyén Máténak, aki a filmek adathordozóit biztosította.

Ezen sikerek után szeretettel várunk minden kedves diákot a jövő tanévben megrendezendő filmmaratont, reméljük, az érdeklődés csak nőni fog a gimnazisták körében az ilyesfajta programok iránt.

PILLANATKÉP A BÁLBÓL

FOTÓ: KRCS ÁRPÁD

Szent Bálint napját főleg az angolszász országokban ünneplik. A Bálint-nap Magyarországon az angol elnevezés átvétele miatt inkább Valentin-napként vált ismertté. Az ünnep vallási eredete az idegen elnevezés elterjedése miatt elhomályosult. Ezen a napon a szerelmesek megajándékozzák szerelmüket. A szokás eredete, hogy Szent Bálint a XIV. században a jegyesek és fiatal házások védőszentjévé vált Angliában és Franciaországban. Ennek a szentről elterjedt egyik történet képezte az alapját. Eszerint mielőtt keresztény hite miatt II. Claudius császár idején kivégezték volna, Bálint a hite erejével a börtönőre vak leányának visszaadta a látását. Mielőtt – a hagyomány szerint – február 14-én kivégezték, búcsúüzenetet küldött a lánynak, amelyet így írt alá: „A Te Bálintod.” Ez a Bálint-napi üzenetküldés eredetének leggyakoribb magyarázata.

szárnyas hírnökökként továbbították a szív alakú szerelmi vallomásokot (névvel vagy névtelenül) a címzettek legnagyobb örömeire.

A 10. d osztály három tanulója (Kulcsár Réka, Somogyi Szandra és Varga Máté) készítették el a Valentin-napi idézetes kártyákat (163 darabot). Az aulában felállított „szívküldő állomáson” puncsot és mézes süteményt is fogyaszthattak a diákok. Ezzel a programmal reményeink szerint tovább bővült a Bárdos hagyományainak listája.

VARGA MÁTÉ

Sötét korszak

A kommunizmus áldozatainak emléknapja

Február 25-én rádiós műsor keretében és az aulában felállított paravánokon látható szövegekkel, képekkel emlékeztünk hajdani nagy sportolóinkra.

Nagy Tamás tanár úr büszke lehet a 11. évfolyamos emelt töri csoportjára, hiszen rövid, hangulatos rádiós összeállításnak lehattunk fültanúi. Elhangzott Illyés Gyula Egy mondat a zsarnokságról című versének részlete, amely bemutatja, hogy a zsarnok rendszer mindenható képes volt beférkőzni, még az „anya mosolyába” is. Ezt követően az ifjú történészek felváltva meséltek a sportolókról, például Gyarmati Dezsőről, Grosics Gyuláról, Puskás Ferencről, Papp Lászlóról és társaikról. Az akkori rendszer a tenyerén hordozta ezeket az embereket, viszont akik ellenszempültek (pl. megpróbálták disszidálni), bizony olyan hatalmasat zuhantak, amilyen magasra emelték őket.

A megemlékezés után az aulába kitett életrajzokat olvasgatva többünkben megfogalmazódott vala-

miféle tanulság. Szerencsére ez a kor elmúlt, és reméljük, ugyanez vagy ehhez hasonló soha nem lesz országunkban, nem lesz sehol a világon. Viszont, azért hogy ez így is legyen, nemcsak a vezetőknek kell valamit csinálni, hanem nekünk, embereknek is. A szabadság, a demokrácia nagy kincse a mai társadalmunknak. Erre hívta fel a figyelmet ez a megemlékezés is.

SCHEIRICH ZSÓFIA

Március 15. – újból, új oldaláról...

Idén márciusban a 10. a osztály és annak osztályfőnöke jóvoltából rendhagyó módon emlékeztünk meg az 1848/49. évi forradalom és szabadságharc hőseire.

Már az ünnep hetének elején megjelentek a tantermekben kokárdás kis cédulák: idézetek, amelyeket az alkotmányosságért és demokráciáért vívott harcok nagy alakjai mondtak szabadságról, önrendelkezésről, állampolgári jogokról, kötelességekről. Széchenyi Istvántól például Deákon és Telekin át Pozsgay Imréről ívelt az az út, amelyet a magyar történelemben jobban elmélyedve bejárhattak gondolatban a kutatókedvű diákok. Tizenkét idézethez kellett a megfelelő információkat társítani: mikor, ki, milyen apropóból írta le, mondta el az idézett gondolatokat, és ezek hogyan őrzik '48 örökségét. Mire eljött az ünnepség, az osztályoknak le kellett adniuk megoldásaikat.

A megemlékezés napján is ért minket meglepetés. Először ismét felzendült a „Bárdos-induló”, és az osztályok osztályfőnökük vezetésével elindultak az aulába a szokásos ünnepségre. Természetesen a 10. a osztály mindenki számára biztosított ülőhelyet, ám a szokásos „torlódás”

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

így sem maradhatott el; szerencsére Varga Istvánné tanárnő határozott közbelépése megoldotta a problémát, így az álldogálók is megtalálták helyüket még a Himnusz előtt. De az ideai megemlékezés is valamiben más volt, mint az előző évek. A 10. a osztály rávilágított arra, hogy március 15-én nemcsak a Pest-Budán történt eseményekről kellene megemlékeznünk, ugyanis a március idusát követő időszakban egymást követték a fontos vagy épp tragikus fordulatok. Igen, a történelem minden fontos fordulópontján megtalálhatjuk a feledésbe merült, kárba vesztett ártatlan életek sorát. A műsor készítői a filmrészletekkel visszarepítették minket a 19. századba, ugyanakkor Krajczár Dániel és Nagy Szilárd gitárjátéka visszahozott minket a 21.-be, így a műsor kerek, egész, minden korosztály számára élvezhető volt. Kellemes meglepetés volt számomra, hogy ennyi szépen előadott verset hallhattam. Minden elismerésem az előadóké, és remélem, hogy nem csak erre az egy alkalomra „ugrottak be” szavalónak.

Az utóbbi időben iskolánk nagyon jól élvezhető műsorokat rendezett, az ideai március 15. is beleillik ebbe a sorba; remélem, hogy a jövőben is nagy hangsúlyt fektetnek majd a szervezők a színvonal megtartására.

LEGÁT CSABA

Az életnek tanulunk...

A Modern Üzleti Tudományok Főiskolája fontosnak tartja a középiskolások körében a főiskola népszerűsítését és a pénzügyek megismertetését. Ezért indították el tavaly a Pénzügyi ismeretek versenysorozatát.

Ennek részeként a középiskolás diákokat egy több foglalkozásból álló szakkörösorozat keretei közt megis-

mertetik a gazdasági folyamatokkal, hétköznapi banki műveletekkel és általános pénzügyi ismeretekkel. A MÜTF hallgatói a megye több középiskolájában is megtartották előadásait az érdeklődő diákok számára.

A megszerzett ismeretekről februárban egy feleletválasztós feladatlapon kitöltésével számot is adhattak az érdeklődő diákok, mert megrendezésre került a MÜTF A épületében a pénzügyi vetélkedő. A Bárdos László Gimnázium tanulói remekül szerepeltek, hiszen minden részt vevő bárdosos tanuló az első 10 között végzett a 49 nevezett versenyzőből. A pénzdíjas versenyen az első öt helyezett díjazták – köztük a harmadik helyezést elért Tóth Istvánt és az öt követő negyedik helyen Hummel Kristófot. Remélhetőleg a főiskola folytatja a versenysorozatot a jövő évben is, hiszen így a bárdosos diákok számára is adott lesz a lehetőség, hogy folytassák – az idén elértékhez hasonló remek eredményekkel – a pénzügyi területen is a versenyzést.

HUMMEL KRISTÓF

À LA BÁRDOS ➤ A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXII. évf., 2010. húsvét hava. Lapszerkesztők: Altmann Vivien, Bányai Cseperke, Kollár Alexandra és Madarász Anna. Munkatársak: Csillag Sára, Bártfai Csilla, May Anna. Felelős szerkesztő: Nagy Tamás. Lapszerkesztő: Dobrova Zita. Olvasószerkesztő: Sipos Etelka. Felelős kiadó: Sándor János igazgató. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gál István-ltp. 701. Tel.: 34/311-749 E-mail: zekany@chello.hu, dzit@vipmail.hu Anyagtorlódás miatt nagyon sok cikk és közlendő esemény jelen lapszámunkból kimaradt. Szerzőink és olvasóink szíves megértését kérjük, a hiányosságokat a következő számban pótoljuk.

A 84 éves legenda Tatabányán járt. Az iskolai megemlékezés egyik szereplője, Grosics Gyula a napokban Tatabányán járt, ugyanis dokumentumfilmet forgatnak pályafutásáról

FOTÓ: WWW.KEMMA.HU

Az APEH-nál is jók vagyunk!

Immár második alkalommal rendezték meg a „Rangadó” nevű vetélkedőt az APEH szervezésében. Az interneten kitöltött három forduló után a Közép-Dunántúli Régió legtöbb pontot elért hat csapata Székesfehérváron küzdött meg egymással, köztük volt a Bárdos László Gimnázium „blgdollár” csapata is. A csapat tagjait (Polák Dóra, Mányi-Szabó Attila, Csermák Vilmos, Tóth István, Hummel Kriszta) a felkészülésben Kőrösi-Fehér Róbertné segítette és támogatta. A délutánonkénti internetes fordulók feladatlap-kitöltései és az APEH honlapjáról származó többoldalmi megtanulandó fénymásolatok azonban meghozták eredményüket. A „blgdollár” csapata a tavalyi évhez hasonlóan egy nagyon szoros és izgalmas régiós döntőben a harmadik helyezést érte el. A szerkesztőség gratulál a „pénzügyeseknek”!

HUMMEL KRISZTA

Ajándékpraktikák adventtől húsvétig

Idén az iskolánkban több új programmal találkozhatunk, de a régióknak sem mondtunk búcsút. Ilyen például a karácsony előtti szöszmötölő. Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet és Medve Andrásné Papp Valéria tanárnő ebben az évben különleges meglepetéssel is szolgált: a kilencedik és tizedik osztályos tanulók mellé hivatásos „szöszmötölőt” is fogadott, a tatai Praktika Kelléktár vezetője segítségével gyárthatták különböző technikákkal a sok ajándékot a gyerekek. A részt vevő közönség idén inkább az alsóbb évfolyamosok közül került ki. A szöszmötölő, mint minden évben, idén is jól sikerült, és

a diákok rengeteg ajándékot vihettek haza a családnak és a barátoknak.

Persze a karácsonyi kézműves program után tavasszal is megrendezésre került a már hagyománnyá vált szöszmötölő, Kovácsné Németh Sarolta tanárnő vezetésével. A 206-os terem szinte zsúfolásig tele volt kicsikkel, nagyokkal egyaránt. Alapanyagokból és kreativitásból nem volt hiány, nyuszik, csibék, bárányok, pillangók, virágok készültek különféle színes papirokból, dekorgumiból. Most is segített a szöszmötölésben Medve Andrásné Papp Valéria tanárnő, volt diákunk, Márkus Krisztina, és számos mai diák – a tojásfestés eddig sokak számára ismeretlen, ám ötletes kivitelezését, az olajfestékek való dolgozást például Somogyi Szandra 10. édes tanuló mutatta be a festeni vágyóknak.

BÁNYAI-VARGA

Idén is elindult iskolánkban a SÉTA-program

Az Axel Springer-Magyarország Kft. által évek óta életben tartott Sajtó és Tanulás programban részt vevő diákok számára idén is lehetőség nyílik az újságírással és annak szerkesztésével való megismerkedésre.

A megyében négy iskola vesz részt e programban: a tatai Jávoroka Sándor Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakközépiskola és a Talentum Általános Iskola és Gimnázium, valamint a tatabányai Péch Antal és Bánki Donát szakközépiskolák és mellettük természetesen csatlakozott újra a Bárdos László Gimnázium is. A csoportok tagjai minden héten egy-egy újabb feladattal birkóznak meg. A feladat természetesen cikkírás különböző témákban, és a legjobbak

a 24 Óra című napilapban jelennek meg minden csütörtökön. Emellett hasznos dolgokkal gyarapíthatják ismereteiket a szakkörre járó érdeklődők: van szó a sajtópiac jelenlegi helyzetéről, a lapok és hírtetések kényes viszonyáról, sajtótörténetről, az újságírás műfajairól.

A közeljövőben csoportunk egy szerkesztőségi látogatásra mehet, ahol a diákok bepillantást nyerhetnek a napilapszerkesztés rejtelmeibe. Az első ilyen alkalom már megvolt: március 24-én a Péch Antal SÉTA-csapata tekinthette meg a szerkesztőséget.

SZABÓ ANITA

Sikerek a Jókai-émléknapon

2010. április 19-én rendezték meg a XIX. Jókai-émléknapot. A megyében található és a határhoz közeli középiskolák tanulói idén is sokféle pályázatot adhattak be, illetve versenyen vehettek részt. A megnyitó és díjkiosztó napon került sor a Jókai-vetélkedőre is.

Gimnáziumunkból helyezést ért el Kollár Alexandra – fotópályázaton megyei első lett, Vörösmarti Daniella – képzőművészeti pályázaton megyei

Szerzőnk, Vörösmarti Daniella több kategóriában is jeleskedett

második, versíró pályázaton megyei megosztott első helyet ért el.

Közvetlenül az ünnepség után megnyitott a fotókból, illetve képzőművészeti alkotásokból álló kiállítás, ahol az iskola tanulói, illetve a többi versenyző is szemügyre vehette a szép számú „gyűjteményt”. Ugyanekkor megkezdődött az irodalmi vetélkedő is. A Jókai-művekről szóló villámkérdések, feladatok, filmrészletekhez kapcsolódó kérdések sok csapatot megdolgoztattak, de kiemelkedő teljesítménnyel a Bárdos csapata vitte el a pálmát. Nagy volt a verseny, de Scheirich Zsófia, Bouhafs Zohara és Bártfai Csilla

CSAK A ZENE VAN...

Ha szereted a musicalek, Hungária-, Neoton-számok világát, és szeretnél velünk énekelni, csatlakozz hozzánk: elindítottuk a Bárdos önképzőkört.

Körülbelül egy hónapja elkezdtünk szerda délutánonként próbálni. A létszám ugyan csekély, de a lehetőség adott bárki számára, aki énekelni szeretne. A stílus nem meghatározott, lehet musical vagy mese, illetve filmzene. Segítünk a dalok megtanulásában és „színpadra vitelében”. Remélhetőleg hamarosan egy zene- és tánckedvelő csapat fog összeverődni. Ha kedvet kapsz hozzá, akkor gyere el szerdán 7. órában a hatos terembe! Ha van olyan dal, amit szeretsz énekelni vagy megtanulni, akkor itt a helyed. Várunk!

HLOTYÁK ANNA

felkészültségének hála újabb első helyezést irhattunk a Bárdos számlájához (ugyanis iskolánk csapatai évek óta aratják a babérokat ezen a vetélkedőn). S habár a lebonyolítás véleményem szerint kissé vonatott volt, a díjak valószínűleg bőségesen kárpótolták a résztvevőket. A nézőközönség pedig a színvonalas produkcióknak örülhetett.

Összegzésképp csak annyit mondhatok, hogy az útról senki sem tért vissza díj nélkül, így ez egy sikereken bővelkedő nap volt.

VÖRÖSMARTI DANIELLA

Kollár Alexandra megyei első helyezést a fotópályázaton

FOTÓK: A SZERZŐ

FOTÓ: KRCS ÁRPÁD

Emlékeztek még?

Akiknek a Mikulás-kupát köszönhetjük!

A 8. a osztály fiúi kivették a részüket a Mikulás-kupából, hiszen a „kisfiúk” kezdőcsapatát ők alkották. A mérkőzésükön az eredmény 3-0 lett, és ezzel nagyban befolyásolták a végső eredményt. HUBER ANNAMÁRIA Vankó Bencével beszélgett.

☛ **Hogyan játszhattatok a Mikulás-kupán, mikor eddig még „kicsik” nem játszhattak?**

– Mindenképpen kellett az iskolának harmadik meccset rendeznie, hiszen így izgalmasabban volt eldönthető az eredmény, meg persze mindig is három meccs volt. Az öregdiákok mérkőzése már csak legenda számunkra, a tanármeccs pedig már második éve maradt ki a programból az Árpád ellenzése miatt. A szülők tét nélküli meccse pedig nem pótolta ezeket a küzdelmeket. Mivel az Árpádban is vannak „kicsik”, maradt ez a lehetőség. Nagyon örültünk a híreknek, hogy játszhatunk.

☛ **Hogyan emlékszel vissza a meccsre?**

– Nagyon is megérte játszani, mert nagy élményben lehetett részünk. Ekkora közönség előtt játszani, a Bárdosért küzdeni nagy dolog. Főleg így jó visszaemlékezni rá, hogy nyertünk.

☛ **Mit vártatok ettől a játéktól?**

– Nagyon izgultunk, és persze az is benne volt a pakliban, hogy kikapunk, de Balázs második gólja után megnyugodtunk. Első meccs volt, és nagyon fontos volt a győzelem, ezért küzdöttünk, nyerni akartunk. Szerintem megérdemelten győztünk.

☛ **Kiből állt a kezdő csapatotok?**

– Lódrri Bence, Valics Ákos, Lázár Tamás, Sánta Bence, Mandel Balázs és én, Vankó Bence. Cseréink is fontosak voltak: Bándli Olivér és Sirokmán Alex.

☛ **Van közöttetek igazolt focista?**

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

– Van: Tomi és Sánta Bence a Tatabányánál, Balázs pedig az Erőműnél játszik.

☛ **Mennyire vagytok összeszokott csapat, szoktatok együtt focizni?**

– Minden testnevelésórán együtt focizunk, ha tehetjük. Tudjuk, mit kell tenni, és megtaláljuk egymást a pályán, bár eleinte ez nem nagyon látszott. Az iskolák közti bajnokságban is együtt játszunk, és ott is megpróbáljuk a maximumot nyújtani. Igaz, ott kiegészülünk olyan kilencedikesekkel, akik szintén 1995-ben születtek. A bajnokságban a döntőben sajnos kaptunk, így „csak” ezüstérmesek lettünk.

☛ **Hallhatunk még rólatok?**

– Remélem. Mi nagyon várjuk a következő Mikulás-kupát!

A szó elszáll ugyan, mégis megragad

A mindenkori tizedikes évfolyam szezonális teendői előtt – amit mi csak „faktválasztásként” emlegetünk – iskolánkban idén rendhagyó módon egy volt bárdosos diákokból verbuválódott felmentő sereg igyekezett útbaigazítani a tanácstalan diákságot a továbbtanulás labirintusában.

KOLLÁR ALEXANDRA GRAFIKÁJA

„A döntés a tiéd!” – ez a mondat képes a világból kikergetni a mai diákokat. Fájó pont, mégis igaz ez a mondat. Senki sem fogja helyettem eldönteni, hogy mi szeretnék lenni, milyen szakmában szeretnék elhelyezkedni, és ezeknek az alapköve, hogy mit szeretnék tanulni az elkövetkező években. Be kell vallanom, hogy annak idején nyolcadikos fejjel úgy gondoltam, azért is jó választás a Bárdos, mert még lesz időm eldönteni, mit akarok kezdeni az életemmel. Lehetséges, hogy akkor ezzel nem voltam egyedül. De még ha el is dobja a problémákat az ember, visszatérnek, mintha csak bumerángok lennének.

És bizony ezzel a bumeránggal nehéz boldo-

gulni. Tudja ezt a diák, érzi a tanár, a szülő pedig tehetetlen. Viszont a tizedikes évfolyam osztályfőnökei egy hirtelen ötlettel vezérelve olyat tettek, amit talán életünk végéig köszönni fogunk nekik. Egykori bárdosos diákokat hívtak meg az iskolába, akik az elmúlt néhány évben ballagtak el, és jelenleg egyetemen vagy főiskolán tanulnak.

Február 26-án, délután kettő óra előtt – amíg örültek egymásnak a régen látott ismerősök vagy épp a volt osztálytársak – a jelenlegi bárdosos gárda még csak gyülekezett. Az évfolyam létszámához képest csekély, de lelkes csapattal vártuk a „nagy találkozást”. Az ebédlő megtelt étellel, és kettő után pár perccel már mindenki a helyén volt. A vendégek szemben velünk, velük szemben pedig mi. Mint egy western filmben, de a lövöldözést megúsztuk.

Vendégeink sorban bemutatkoztak, és elmondták, jelenleg melyik iskolában tanulnak, és hogy oda hogyan jutottak be, és kinek ajánlják szeretett tanszéküket. Úgy vélem, a találkozóznak nem ez volt a fénypontja, hanem az, amikor kis csoportokba verődve elkezdtek őket mindenféle kérdéssel bombázni. Persze, a csoportok mind annak alapján verődtek össze, hogy kinek milyen elképzelései vannak a továbbtanulást illetően.

Szerintem be kell vallanunk, hogy eddig rosszul gondolkodtunk – én mindenesetre biztosan. Mielőtt emelt szintű tantárgyat kezdenék tanulni – amit mi előszeretettel hívunk faktnak –, azon gondolkodik a diák, milyen tantárgyakat szeret tanulni. És, kérem, ez a rossz taktika. Mint már fölvezőttem, a tét nagy, az idő pedig drága. Egyetemista felmentő csapatunk döbbsentett rá arra, hogy aki a tantárgyakat szereti, az menjen tanárrá, de amondó vagyok, hogy nem mindenki tanárrá készül – többek közt én sem. A legalapvetőbb kérdés, amin el lehet indulni, az az, hogy mit szeretek csinálni. És ha megvan a válasz, akkor már nagyjából körvonalazódik is, milyen faktokat érdemes felvenni.

Személy szerint én nagyon élveztem ezt a fórumot, és csak javasolni tudom mindenkinek, ha ilyen döntés előtt áll. De mindezek ellenére bennem még nem körvonalazódott teljesen, mi is lesz belőlem. Viszont erre is van megoldás! Ebben az esetben érdemes két lábon állni, és olyan tantárgyakat választani, amiknek sok közülük nincs egymáshoz, mégis bele tudják passzírozni az órarendünkbe.

MADARÁSZ ANNA

Megalakulta K.A.M.I.!

...avagy a Komárom-Esztergom Megyei Anime

Manga Imádók klubja. Ha szereted a japán kultúrát, az animéket, mangákat, a visual kei és j-pop együtteseket, és ráadásul szívesen tanulnád a japán nyelvet, akkor itt a helyed! AnimeCon, cosplay, koncertek, piknik, sushievés, csoportos japántanulás,

FORRÁS: INTERNET

animemaronon és sok-sok elvetemült dolog, ami még vár ránk és persze rád! Csatlakozz a MyVipen a klubunkhoz, és látogasd meg weblapunkat, ahol olvashatsz a találkozóról és egyéb infókról:

<http://www.kamisagi.blogspot.com>! Kis csapatunk egy hónapos megalakulással még amatőrnek mondható, de a társaság jó és nyitott mindenre. Reméljük, csatlakozol, és jól érzed magad!

KEREPECZKI ANNA

Még egyszer az iskolai rongálásról...

Az iskolaújság előző számában már foglalkozott az iskola állapotával. Az előző glossza felhívó jellegű adatokkal, tényekkel egészíti ki a mostani írást. Az információkat MAKLÁRI PETRA kérte Varga Istvánné általános igazgatóhelyettestől.

Az osztályfőnöki órák állandó témája: „Gyerekek! Már megint ki rajzolta tele szivecskés indákkal a pad sarkát?” – „Gyerekek! A szekrényajtó nem arra való, hogy bevigyék a terembe pókerasztalnak!” – Valljuk be őszintén, ilyenkor mi forgatjuk a szemünket, hogy: na, már megint ez... mintha bárkinek is ártana.

SZEMÉT SZTORI

1. Lassan elfogynak az ablakok ■ A huzat törte be az ablakot januárban, mert a tanterem használói tárva-nyitva hagyták a tanterem ajtaját. Az ablaktábla cseréjére nincs pénz, így a gondnok a maradék ablaktáblát beszegette.

2. Lyuk hátán lyuk ■ Beszakad a gipszkartonból készült válaszfal a tetőtér szükségstantermeiben. A 10. osztály példamutató módon saját kasszából végzetteti el a falak kijávitását. Másutt is így kellene, mindjárt jobban vigyáznának munkahelyünkre!

3. A Föld napja ■ Takarítottak az osztályok április 22-én a Föld napja alkalmából. Sem az előírt munka, sem az osztályok kiválasztása nem volt arányos. A tornaterem előtti dzsungel szemétbun-kereinek fölszámolása során el lehetett tűnődni: ha ez az iskola területe, hogyan nőhet rajta őserdő, és hogyan lakhatják az év jelentősebb részében minden szemétket ott hagyó hajléktalanok...

Indul a bakterház!

Elkezdte idei tényleges munkáját a Tata-bányai Városi Diák- és Ifjúsági Önkormányzat (Vdök). A csoport munkájáról az iskolánkat városi szinten képviselő elnök, MÁNYI SZABÓ ATTILA tudósított.

A munka első látható eredménye az április 17-én megrendezésre kerülő Bagoly Éjszakai Focikupa. Ezt a programot Járfás Adrienn koordinálja, ő a programszervező akciócsoport vezetője.

Emellett már arra is figyelünk, hogy a jövőben se maradjon aktív fiatalok nélkül a Vdök, ezért beindult egy képzéssorozat, melynek két rendszeres trénera a Vdök két volt vezetője – akik nem melleleg a Bárdos padjait koptatták nyolc éven keresztül –, Csík Réka és Illyés Roland. A képzések szervezését az Óvárosért Egyesület végzi Csík Rudolf vezetésével. A Vdök anyagiakban próbál segítséget nyújtani nekik, hogy minél több fiatal

Tényleg semmiségnek tűnik, de gondoljunk csak bele, mennyibe is kerül évente a sulinak, hogy minden teremben szép, új bútorok lehessenek. Egy terem felszerelése 18 padból, 36 székből és egy tanári asztalból áll. Egy új garnitúra ezekből 725000 Ft-ba kerül. Tényleg úgy bánunk ezekkel, ahogy illene? Persze a leszakadt függőnyt lehetetlen máshogy visszacsíptetni, föl kell állni az asztalra, nincs mese. Van, hogy otthon marad a füzetünk, és hát az ellenőrzőnkbe mégsem rajzolhatunk, de a pad pont kézre esik. De kiszeret olyan teremben tanulni, ahol az összes pad össze van firkálva?

A másik dolog, amit osztályfőnökeink előszertettel emlegetnek, a szekrénykérdés. Nem azért, de tudja valaki, hova vándorolt el idén 28 darab szekrényajtó zárral együtt? Ha igen, szóljon, mert engem is érdekel a sztori! Szeptemberben ugyanis minden hiányos szekrényt felszereltek új ajtókkal zárral együtt, mostanra viszont 28 szekrényen nincs ajtó. (Egy ilyen ajtó zárral együtt 4600 Ft, tehát a hiányzó 28 ajtó beszerzése újabb, mintegy 128800 Ft-os kiadás lenne.) Lehet, hogy sokaknak fel sem tűnt, de minden nyáron újrameszelik azokat a falfelületeket, ahol cipőnyom, piszkos mancsnyom, a már említett dalszövegek éktelenkednek. Ez a munka 400 ezerbe kerül!

Ez csak nekem sokkoló? És a többi ár? Sokszor jogosan kérdezzük: „De tanárnő, nem én karcoltam Utolsó vacsorát körzövel a padomba, nem kaphatnék újat?“, de az iskolának sajnos tényleg nincs pénze új bútorokra. Igen, nyilván most mindenkiben felmerül, hogy valóban akkora baj-e, ha a pad szélét egy „I love Pisti!” díszíti, hiszen nem árt senkinek. Tényleg nem árt senkinek, viszont itt nem csak erről van szó, ez csak a legmindennapibb példa a rongálásra, ezt halljuk legtöbbször. Az igazi probléma viszont az, hogy nem tanulunk meg vigyázni arra, amit kapunk. Ebből következnek a súlyosabb dolgok: padon ugrálás, a szekrényajtó leszerelése, a függöny kiégetése, a mosdók rongálása stb. Én mint diák, tudom, ezekre nem figyelünk tudatosan, épp azért, mert sokszor nem is látjuk, hogy amit csinálunk, az nagyon sok pénzbe kerül a sulinak, és ezt a pénzt lehetne sokkal jobb dolgokra is fordítani.

tudjanak képezni, ösztönözni aktív tevékenykedésre. A társaság megpróbálja a lehető legtöbb városi rendezvényen képviseltetni magát, és próbál saját programokat is létrehozni.

Én – mint a jelenlegi elnök – nagyon szeretném, ha a lehető legsikeresebb évet zárnánk. És szeretném felhívni a figyelmeteket arra, hogy ha ambíciót éreztek magotokban, és szeretnétek ti is részeseni lenni a Vdök-nek, akkor bármikor megtaláltok a 214-esben. Elmondom, hogy mikor gyűlünk össze legközelebb, mit csinálunk. Továbbá ha bármi ötletetek lenne, hogy mivel tudnánk feldobni kicsit a város ifjúsági életét, azokat örömmel fogadnánk. Szeretnénk olyan programokat szervezni, amelyekre szívesen jönnek el a fiatalok. A Vdök-ben nemcsak azért dolgozunk, hogy néha programokat csináljunk, hanem a társaság érdeképviselettel és diákjogokkal is foglalkozik. épp ezért – ha igény van rá – fórumokat is tudunk szervezni, ahol problémáitokat szakemberekkel tudjátok megosztani, megbeszélni.

A legapróbb jelből helyesen következtetni, körültekintően mérlegelni, nem hagyni, hogy bármi elkerülje a figyelmünket... Kérem ne érdekelne egy olyan kiállítás, ahol kipróbálhatja koncentráció- és megfigyelőképességét, és lemérheti, mennyire aktív az a (máshonnan) híres szürke kis sejték...

Csütörtök délben a Bárdos leendő nyomozó-csapata Kiss Attila tanár úr szervezőmunkájának köszönhetően elindult egy különleges kiállításra. Mindenki örült, mikor kiderült, hogy az ötödik óra után buszra szállhatunk, és utunkat Budapest felé vehetjük. A buszon meglehetősen jó hangulat uralkodott. Sokan barkochbáztak, beszélgettek vagy zenét hallgattak, sőt akadt olyan is, aki másnapra fizikát magolt.

Hamarosan megérkeztünk a Millenáris Parkba, ahol programunk kezdődött. A bejáratnál rögtön szembetalálkoztunk más iskolák tanulóival, akik közül néhányan úgy vélték, hogy még várnunk kell kint a hidegben. Ez bizony igen megrázó emlék lett volna, hiszen még a hópelyhek is szabályosan kikristályosodtak a minuszokban. De szerencsére nem kellett három percnél tovább vesztegelnünk. Bent először leadtuk a kabátokat és táskákat, aztán kezdődött a munka...

Felmentünk egy lépcsőn, és egyből kaptuk is az utasításokat, valamint ceruzát és egy papírt. A lapra írhattuk fel később kutatásaink eredményeit, és ezek segítségével jöhettünk rá a megoldásra. Az első szobában végignéztünk egy rövid trailert, ami bemutatta a helyszínelők módszereit, és kedvet csinált a mi feladatunkhoz is. Ezután csoportokra osztottak fel minket: kékre, zöldre és pirosra. Minden szín más-más munkát takart. Egyikben

A tata- bányai helyszí- nelők

AZ OLDAL KÉPEI: INTERNET

autóbaleset részleteit kellett elemezni, a másikkban egy fiatal nő rejtélyes halálának okára kellett rájönni, a harmadik csoportra pedig egy csontváz várt. A nyomozás egy helyszín tanulmányozásával indult. Itt a csapatok szétváltak, de utána már ismét találkozhattak például a laboratóriumban, toxikológián vagy a boncteremben.

Miután lerajzoltuk a kapott feladatlpra a tetthelyen talált nyomokat, elindultunk, hogy újabbakkal ismerkedjünk meg. Sajnos a következő szobákban kizárólag olyan feladatokba botlottunk, amiket egy 5-6 éves kisgyerek is könnyedén megoldhatott volna. Az egyszerű gyakorlatokat azonban a látvány valamelyest tudta pótolni. Volt, ahol mikroszkóp segítségével kellett a mintákat összehasonlítani, és megtalálni az egyező képeket, vagy egy golyóból megállapítani, hogy milyen kaliberű fegyverből lőtték ki. Egyszóval pontosan úgy, mint a tévében. De itt a megoldás az orruk előtt volt, és nem okozott nagy fejtörést, hogy rájövünk a „baleset” titkaira. A legtöbbször 20 perc alatt sikeresen végigcsinálták a programot, és ha még volt kedvük, egy másik csapat esetét is megnézték.

Végül az utolsó szobában be kellett táplálni egy számítógépbe a megoldásunkat. A gép pedig videóval és oklevéllel jutalmazott minket, ha jól válaszoltunk.

Miután mindenki eleget nézelődött, kint találkoztunk, és megosztottuk egymással a véleményünket. Sokaknak nagyon tetszett, és szívesen megismételnék, de több ember nem értette, mire is volt ez a nagy felhajtás (ezt többek közt én is így gondolom). Szerintem ez is egy olyan kiállítás volt, ahol nem kell az embernek különösen sok energiát befektetnie, hogy megértse a dolgokat, és ezért nem is lehet belemerülni. Minden nagyon

szép volt és kidolgozott, viszont tényleg csak ebben lehettünk örömet, valamint abban, hogy megtarthatuk a CSI-os ceruzánkat és lapunkat.

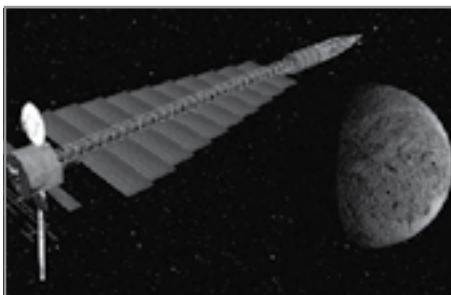
Összegzésül: a CSI nem volt egy felejthetetlen délutáni program, ennek ellenére drága volt. Talán párán a Mamut plázát is érdekesebbnek találták. Ellenben aki szereti a sorozatot, annak a kiállítás is elnyerte a tetszését.

Ám ha valaki nem akar felmenni ezért Budapestre, otthon is csinálhat hasonló feladatokat, amik nem igényelnek nagyon speciális műszereket (mivel ott sem volt), csak fantáziát.

CSILLAG SÁRA

Egy nap az ELTE-n

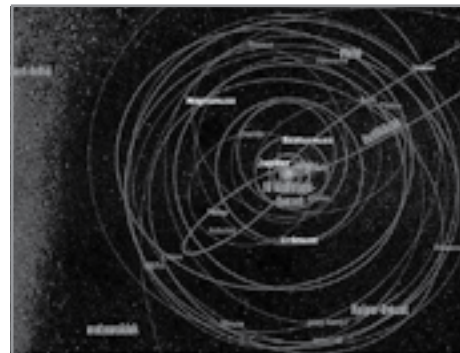
Az Eötvös Loránd Tudományegyetem ez évben ünnepli alapításának 375. évfordulóját, amelyet egy rendezvénysorozattal kívántak a szervezők emlékeztetésképpen tenni. Ennek egyik részeként, március 19-én, megrendezésre került az ELTE Bolygótudományi Napja. Természetesen mi is ott voltunk... – TÓTH TÍMEA élménybeszámolója

Várnagy István tanár úr, Németh Ildikó tanárnő és férje kíséretében indultunk el az alsógallai vasúti megállóhelyről. A vonaton minden simán ment, attól eltekintve, hogy a tanárnő aggódva gondolt az előttünk álló nagyvárosi közlekedés nehézségeire egy kb. húsz fős csapattal. A vonatról leszállva rögtön megtaláltuk hamarosan induló buszunkat, de a buszozás már korántsem alakult olyan egyszerűen... A buszon nyugodtan utaztunk, hiszen felfedeztük, hogy bemondják és ki is írják a következő megállóhelyeket, így nem feltétlenül kell számolnunk, hogy hol is járunk. Amikor azonban az ominózus buszmegálló nevét bemondták, egyáltalán nem ott voltunk, mert a hang és a kiírás is elcsúszott egyvel, így csak a tanárnő férjének „lélekjelenlétének” köszönhetően értünk valódi célunkhoz. Már ekkor megfogalmazódott bennem: mit kezdünk majd egy egész bolygóval, ha már a főváros is nehezen átlátható...

Az ELTE Lágymányosi Campusának Északi Tömbjébe belépve egy igen modern, világos, nagy teremben találtuk magunkat, ahol a kétoldalt ülő egyetemisták szinte mindegyike laptopozott. Az előadás helyszínére egyszerűen odataláltunk, lepakoltunk, és mivel még kb. negyven percünk maradt a kezdésig, körbenézhattunk. A ruhatárat egy kisebb labirintus végigjárásával lehetett csak megtalálni, annak ellenére, hogy az indulás előtt azt írták, ki lesz minden plakátozva. Lehet, hogy a Tejtűrendszer egyszerűbb... – gondoltam újra.

Egy kis késéssel elkezdődött végre az előadás-sorozat, amelyben eleinte a bolygóról általános-ságban, naprendszerbeli lemeztectonikáról és egzotikus felszínformákról, a Föld különlegességeiről volt szó, míg a későbbiekben inkább a Marsra összpontosult a figyelem. Minden projektorral kivetítve jelent meg az egyetemi konferenciateremben.

Nekem személy szerint az első részben Dr. Horváth Ferenc Lemeztectonika a Naprendszerben című előadása tetszett a legjobban, talán mert ebből a blokkból már eleve is ez keltette fel a figyelmemet leginkább, de azért is, mert nekem laikusként ez volt a legérthetőbb. Az is meglehetősen fontos, hogy az előadást hogyan adják elő. Volt, amikor a félórás prezentációt az előadó gyakorlatilag egy helyben állva mondta el. Emellett halk is volt, és lassan beszélt, ami még tovább rontott a helyzeten, ugyanis egyáltalán nem könnyű másfél óra tömény fizika után még fél óráig koncentrálni, és befogadni mindazt, ami elhangzik. Ezért örültem, hogy Horváth Ferenc az első részt egy egyszerűen megfogalmazott,

ténylegesen érdeklődést felkeltő előadással tudta lezárni.

A szünetben kiállításokat lehetett megtekinteni, holdközeteket és meteoritokat vizsgálni mikroszkóppal, és volt rágcásálnivaló, de mire én kiértem, és a rettentő tömeg egy kicsit eloszlott, már mind elfogyott – érthető módon.

A 45 perces szünet után elkezdődött a második rész. Horváth Ferenc lezárásához hasonlóan egy étellel teli, dinamikus prezentációt láthattunk Sik András előadásában a Mars-kutatás legújabb eredményeiről. Ebben is jó volt az érthetőség, a néhány belecsempésztett poén és a hangos, határozott beszéd. Sik András után egy földtudományi és egy geográfushallgató lépett a pódiumra. Ők annyira

nem voltak még gyakorlottak, de ettől függetlenül emelem kalapom, biztos nem lehet könnyű egy teremnyi ember előtt a Marsról beszélni. A második szünet előtt, befejezésként még a MANT (Magyar Asztronautikai Társaság) 2009-ben kiírt űrkutatási diák pályázatának eredményhirdetésére került sor, amelynek fődíja egy amerikai út volt a Nemzetközi Űrtáborba. Három magyar diáknak, a legelőrébb végző fiúnak, a legügyesebb lánynak, és a legjobb eredményt elérő gyengén látónak lesz lehetősége képviselni hazánkat az USA-ban. A teljes program egyébként három részből állt egy-egy szünettel megszakítva, de mi csak az első két részen maradtunk, a második szünetben, 15:00-kor el kellett indulnunk haza.

A szellemi úrutazások után újra következett a közlekedés a Föld nevű bolygón. A hazajövetelben is történt egy kis gikszer, hiszen ez a nap az utazások terén erről szólt. A vasútállomásra közlekedő buszon akkora volt a tömeg, hogy csak a csoport fele fért fel, míg a másik felével Várnagy tanár úr maradt, és várta meg a következőt. Addig mi, az első csoport Németh Ildikó tanárnővel és az újra hozzánk csatlakozó férjével a vasútállomásra értünk még időben a vonat indulása előtt, és mivel legközelebb csak 30 perc múlva indult a következő, aki akart – beleértve engem is –, elmehetett az előbbivel, aki pedig akart, ott maradhatott bevárni a másik csapatot Németh Ildikóval. Azóta, úgy tűnik, a második csoport is hazajutott...

Amikor a szervező tanárok – Dobrova Zita, Nagy Tamás és Reiner Zsoltné – elkezdték hirdetni, hogy jön egy költő, aki csütörtök délutánoként a huszadik századi irodalomról és úgy általában a művészetről fog előadást tartani (az előadássorozat címe ez volt: Faludi Ádám csütörtököt mond...), vegyes érzelmek támadtak bennem. Aztán beléptem az első alkalommal a zsúfolásig telt 211-es terembe, megláttam a művésztanárt, és azonnal tudtam, hogy ez jó lesz.

Ha nem mondják, akkor is azonnal megmondom, hogy művész... aztán elkezdett beszélni, és kiderült, hogy nemcsak művész, de aranyos, kedves és jó fej alak. Az előadás végén úgy álltam fel, hogy igen, ez az öt alkalom király lesz! Így is volt, tatabányai költők csütörtökönként okított és szórakoztatott minket, több alkalommal gurultunk a kacagástól. Előadások után pedig néhányan mindig marasztaltuk még egy kicsit, hogy a kimaradt zenéssel, a bemutatott régi csoda újságokkal, amiket elhozott, ismerkedjünk. Az alábbi riporttal pedig – biztos vagyok benne – még jobban belopja magát a szívünkbe.

☛ Hogyan lesz az emberből költő?

– Hogyan lesz az emberből szobrász, festő, zenész, alkotó ember? Egészen biztosan sokkal többen keresték erre a választ, mint ahányan képesek voltak valaha is műveket létrehozni. Ennek az oka annyi lehet csak – miként ezt Nagy László igen találóan megfogalmazta –, hogy magyarázni mindig többen tudták a csodát, mint művelni.

Hogyan lesz az emberből költő? Nem tudni, talán csak annyi biztos, hogy azonos késztetések nincsenek, ez költőként más és más, de semmi misztikus nincs benne. Megtanulsz írni, olvasni, aztán szerelmes leszel a tő szemébe, a gőzmozdonyba, a hőemberbe, és a veled szembe jövő lányokba. Ez persze csak rám igaz, de valahogyan így lehet. Mindenki valamilyen módon költő, ha érzéklni képes a világot maga körül, legfeljebb nem tudja elmondani, amit érez és gondol. Nem úgy tudja elmondani, ahogyan érzi, de megtalálhatja a költőkké lett költők leírásaiban a saját gondolatait, ha elég késztetést érez a kereséshez, és akkor ugyanúgy fontos lesz számára a költészet, mintha művelné.

A költemények és a dalok mindig ott vannak a levegőben, csak egy megfelelő vevőantenna kell

Nem mondott csütörtököt...

Faludi Ádám előadássorozata irodalomról és más „emberi lomról”

hozzá, aztán már írhatod, énekelheted is. Nem veszed el a másét, a költemény valóban mindig megkeresi és megtalálja a maga költőjét.

☛ Kinek a hatására választotta ezt az életmódot és önkifejezési módszert?

– Az életmód kifejezés kedvemre való, mert írónak, de különösen költőnek lenni valóban inkább életforma, semmint hivatás vagy szakma. Eszembe juttatja a kezdő Rolling Stones hajdanán

komoly felhördüléssel kísért reklámszlogenjét: A Rolling Stones nem zene, hanem életforma! Lehet, hogy ez az alapállás, a világ szemlélésének ilyen lehetséges módja is közrejátszott abban, meg persze a kor hangulata is, amelyikben kamaszkodtam, hogy a lehető legfontosabb elfoglaltságnak az írást tartsam. Meg a képzőművészetet. Meg azt, hogy halálisan beleszeressek a szembejövő lányokba. A hatvanas években, de még a het-

venes évek elején is egészen más elbírálás alá esett az irodalom, mint mostanság. Nem teljesen függetlenül attól, hogy a világ melyik fertályán éltél, de a nyugati térfélen és a keleti zónában is mindennapok alakító részesének számított.

Hogy a kérdésre is válaszoljak: Kassák Lajos példája komoly hatással volt rám, aztán Tolnai Ottó, de asort, ha innen folytatom, olyan hosszú lenne, hogy a világ minden kincséért sem állnád végig egy bevásárlóközpont pénztáránál.

☛ **Mindig költő akart lenni? Vagy egyszer felkelt, és úgy érezte magát, hogy hú, most költök?**

– Igen. Egyszer egy álmos délutánon, csak úgy üldögéltem magamban, kinéztem az ablakon, és

KÉPEK: NAGY TAMÁS

ujjammal beleböktem a levegőbe. Ez az! Épp a Tatabánya alsó vasútállomás felirat látszott velem szemben. Akkor dönthettem el. Vagy máskor, de a felirat, a felirat az biztos.

☛ **És milyen ez az életmód... illetve hogyan telik egy költő átlagos napja? Felkel, fogat mos, aztán...?**

– Aztán megborotválkozik, továbbá úgy dönt, hogy boldogulni fog. Ennek semmi köze nincs a

boldoggá avatáshoz, de a komoly válaszhoz se. Induljunk máshonnan! Egy mai költőnek minden valószínűség szerint ugyanúgy telik egy átlagos napja, mint bárkinek. A költészet mellé ugyanis valamilyen pénzkereseti forrást kell találnia, mert önmagában a költészet nem bírja a költővel az iramot. Lehetetlen nincs, a csodára fél órát várni kell. Úgyhogy a költő egyik legfontosabb tevékenysége a népnyelvben sárga veszedelemnek nevezett invázió elhárítása. Magyarán hangyamód – ami nem éppen a költői létforma megfelelője – pénzt kell gyűjtögetnie, hogy a számlákat, azokat a havonta keletkező szép sárga számlácskákat ki tudja egyenlíteni. És napjainkban a penszúke miatt az újságok és a kiadók is inkább az ingyeneirókat kedvelik. Odaadod a kéziratodat, aztán légy boldog, mert ott van neked a dicsőség hírnévbe áztatva. Esetleg kapsz száz példányt a könyvedből, hogy add el, és amit keresel vele, az is a tiéd. Bár nem mindenhol ez a helyzet, de egy veszedelem-elhárítást erre alapozni nem lehet. Meg aztán a létfenntartáshoz még egyéb dolgokra is szükség lenne. Ezt csak kedvcsinálóként mondtam el, akadnak kevésbé jeles összetevői is egy napnak. Én mindenesetre igyekszem úgy kezelni mindegyiket, mintha egy önálló világ lenne, amelyik kapcsolódik az előtte levőhöz, és talán kötődik majd az utána következőhöz is.

☛ **Milyen volt itt felnőni?**

– Az első ötven év elég vacakul ment, de ott aztán, úgy száz felé felúton kezdtem ráérezni az egész felnőtté válás lényegére. Jelenleg is ezzel foglalkozom, de igyekszem továbbra is helyén kezelni ezt a dolgot, ahogyan mondani szokás. Egy kamasz elvekre épített életpályát nehéz összehangolni a valós idővel. Egyet azonban nem árt szem előtt tartani: aki harmincéves kora előtt nem lázadó, az gazember, aki ötven felett is forradalmár, nem egyéb, mint idióta. Igyekeztem ennek szellemében eljárni.

Sokat mesélhetnék életem első hét tanyán töltött évről, és az ifjú Tatabánya erdős-patakos éveiről, de mást sem teszek az írásaimban. Ahogyan Gabriel García Márquez mondja: azért élek, hogy elmeséljem az életemet. – Így van ez valahogyan.

☛ **Van még egyáltalán értékes irodalom?**

– Ha az irodalom igazi, akkor mindig értékes. A miértre válaszoljon más. Kurt Vonnegut írásait többször is idéztem az elmúlt hetekben csütörtökönként. Ő mondja egy helyütt az irodalomról, olvasásról. Idézném: „A betűk böngészésénél nincs a földön alaposabb és hatékonyabb meditáció. Messze felülmúlja a hegytetőn gubbasztó hindu legmerészebb álmát. Miért? Mert az írástudó az emberi történelem legbölcsebb és legérdekesebb elméivel együtt gondolkodik. Ezért az írástudó, még ha csupán közepes tehetségű koponya is, angyalok gondolataival szárnyal. Ugyan, mi volna szentebb, mint ez?”

☛ **Annyi jó zenét mutatott nekünk az előadásokon. Honnan jöttek ezek a XIV. Napoleon és My Name is Larry típusú elmebetegségek?**

– Ezek is a levegőben voltak, aztán egy napon úgy döntött a tulajdonosuk, hogy felcímkézi és közzéteszi őket. Jellemző a gondolkodó idők hangulatára, hogy ilyesmire semmiféle bántalmazás nem járt, ellentétben a nem gondolkodó időkkel,

amikor annyi is elég az agresszióhoz, ha ott vagy éppen valahol. Ha van rajtad sapka azért, ha nincs rajtad, azért.

Ezek a popgesztusok, mint például Wild Man Fischer Larryje a „féktelen bolondozások kora” tartozékai közül valók, akár John Lennon írásai, akciói, Bob Dylan nyilatkozatai vagy éppen Frank Zappa Csend című műve, amelyik nem más, mint egy rögzített hangoktól mentes nagylemez.

☛ **Sokat hallottunk a hatvanas évek fesztiváljairól. Esetleg tapasztalatból beszélt? Bulizós, koncertes, törős-zúzós volt „gye-rekkorában”?**

– A hatvanas évek fesztiváljai nem Magyarországon zajlottak, hanem egy másik világban, ahová eljutni egyenértékű volt a lehetetlennel. De Monterrey, Woodstock, vagy Isley of Wight sem a törős-zúzósról híres, hanem a béke-szeretet-együttlét utópisztikus álmáról. A punk előtt mást jelentettek a zenei események. Mindez persze nem úgy értendő, hogy itthon ne lettek volna meg ezeknek a megnyilvánulásoknak a megfelelői. Mindenhová elment az ember, ahová csak bírt, sőt annál lehetőleg több helyre is. És szívtuk a négy forint húsz filléres korszó sört magunkba a kultúrával meg a napfényel. Radics Béla néha jobban játszott Jimi Hendrixet, mint maga a Mester. De létezett a Filmmúzeum is, ahol meg Pasolini-filmeket vetítettek többek között. Hatvannyolc után az egész egy kicsit kevesebb macerával járt, egyúttal kezdett is veszteni a varázsából. Inkább most lennék törős-zúzós, de helyette fejben karatézom. Az nagyon megy, amit én csinálók, abban én vagyok a legjobb.

☛ **Ésvégül; hogyan érezte magát a Bárδοςban? Esetleg rólunk is lesz egyszer majd iromány?**

– Nem is tudom, hogyan fogalmazzam meg. Nagy meglepetés volt számomra az érdeklődés nagysága, avagy mértéke, mindegy, hogyan nevezzük. A kitartó érdeklődés. Hiszen rendre túlszaladtunk az egyórásnak ígért időtartamon, és lényegében senkit nem kényszerített arra semmi, hogy ott legyen csütörtökönként délután. Nem hittem, hogy ilyen előfordulhat, miközben a kínálatom messze kerülte egy jófajta kereskedelmi tévé ajánlatait. Jóleső érzés volt az első találkozás-tól kezdve arra gondolni, hogy ismét csütörtököt mondhatok. Szerettem itt lenni. Hogy lesz-e iromány? Már van. Ti írtátok meg nekem.

BÁNYAI CSEPERKE – ÁLTMANN VIVIEN

Művészek a paneltengerben

A tatabányai képzőművészet rövid áttekintése

Őszintén megmondom, igen meglepetten írom ezeket a sorokat, de annál lelkesebben. Most, hogy felkértek ennek a cikknek a megírására, arra az elhatározásra jutottam, hogy megismertetem veletek, amit csak tudok, hogy úgy járkáljatok az utcán hazafele menet, hogy észrevegyétek az értékeket is, amik már rég elvesztek a plázák és hipermarketek jó sűrű erdejében. – KÖVÉR VERONIKA írása

Szégyenemre – bevallom – én sem tudtam, hogy Tatabánya képzőművészete igen jelentős. Mentségemre legyen, hogy nem is igen járok városnéző túrára a helyi járatos buszokkal. Bár véleményem szerint még az itt élők is meglepődnek, amikor tudatosul bennük, mennyi érték van városukban. De ezt akár könnyen le is tesztelhetjük... Mit találhatunk itt a Ságvári Endre úton (a buszmegállóban, házak falán)? És a Hunyadi téren? Elgondolkodtatok a Péch Antal kolesza előtt? Az uszi szobrára emlékeztek? Az oviból vannak képek a fejedben az ott tanyázó szoborról? Ha a többségre tudtál válaszolni, bátran kijelenthetem, gratulálok, te nyitott szemmel jársz! De azt már biztosan nem tudtad, hogy Tatabányán nyolcvanhat szobor található.

Például erről a képről tudjátok, micsoda? Melocco Miklós Ady Endrét ábrázoló alkotása. És az óvárosi Népparkban található. Mészáros Mihály művét pedig nem olyan messze az iskolától, a Postával szembeni buszmegállóban látjuk nap mint nap. Vagy ha kibámulunk az ablakon akár az egyik órán (amit persze sosem teszünk meg, mert szeretünk figyelni az órákon), szóval inkább az egyik szünetben, ha kimegyünk levegőzni, ugyan hátulnézetből, de ott látható B. Hegyi László Bányászemlékműve.

Remélem, ezzel a kis bevezetéssel sikerült felkelteni az érdeklődésedet, esetleg új igényeket

ébreszteni bennetek. Abban azonban biztos vagyok, hogy azt mindenki tudja, a képzőművészet nem csak a szobrászatból áll. Azt tapasztalatból mondhatom, ha valaki ezzel akar foglalkozni a későbbiekben, igen sokrétűnek kell lennie. De van egy jó hírem a számukra. Óriási lehetőséget kínál városotok, Tatabánya.

Itt található ugyanis a Bányász Képzőművész Kör, régebbi nevén Bányász Képzőművészeti Szabadiskola, ez bizony már több mint 60 éves. A

KÉPEK: NAGY TAMÁS

képzőművészet iránt érdeklődőknek klubszerűen biztosítja a magas szintű szakmai munkát. Jellemzően a grafika, festészet és tűzzománc érdekli a tagokat, de lehetőség van selyemfestésre, kerámiatárgyak készítésére is. Emellett gyakorolhatjuk a szobrászkodást bőr, fa, fém vagy kő segítségével. A körnek a felújítás után ismét a Jászai Mari Színház ad otthont, de a további költségeket az

„LÁTOK, HALLOK,
ÉRZEK, RAJZOLOK...”

Tatabánya kiemelkedő képzőművésze, Krajcsirovits Henrik Felsőgallán született 1929-ben, és egészen 2007-ig itt élt és alkotott. 2007-ben súlyos betegség után örökre elbúcsúzott tőle a város.

A Bányász Képzőművészeti Szabadiskolában kezdte meg művészeti tanulmányait, majd lediplomázott a Képzőművészeti Főiskolán, ahol olyan mesterei voltak, mint Barcsay Jenő (akinek könyvéből a mai napig tanulunk). A Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének kiemelkedő tagja volt. 1953-tól 1974-ig tatabányai iskolákban, 1974-től az esztergomi tanítóképző főiskolán tanított, 1984-től nyugdíjazásáig tanszékvezető volt a zsámbéki tanítóképző főiskolán. Majd fél évszázadig (!) 1958-tól 2001-ig volt a tatabányai Bányász Képzőművész Kör vezetője, zömében amatőr tanítványainak száma meghaladja a hatszázat. A tanítás mellett rengeteg kiállításon csodálhattuk meg műveit. Kiállított Tatabányán, Tatán, Budapesten Varsóban és Hamburgban...

Művei ma is megtalálhatók a Nemzeti Galériában, a tatai Kuny Domokos Múzeumban, a Tatabányai Múzeumban és számos középületben, magángyűjtőknél. Pannója a tatabányai gőzfürdő előcsarnokában látható.

egyesület adományokból állja. A feltörekvő képzőművészeknek vagy akár iparművészeknek remek lehetőséget nyújt a kiállítások tömege, melyek megrendezésében a Bányász Képzőművész Kör igen nagy segítséget nyújt. Az országban szinte egyedülálló működéséért sok díjat kiérdemelt már, így – íme – megbizonyosodhatunk arról, hogy a város, amelyben élünk, tökéletes egy képzőművész számára. Ezt bizonyítja az is, hogy jövőre is várni fogja az érdeklődőket a Tatabányai Tavasz Művészeti Fesztivál, amely remélhetőleg felpeszíti a kulturális életet. Az évszakhoz passzoló (reméljük az idő kegyes lesz hozzánk) koncertek, színházi előadások, kiállítások, hangversenyek és egyéb előadások sora csábította idén és csábítja majd jövőre a kulturális csemegére vágyókat. Márciusban már kis is tört az örület: óriási volt az érdeklődés! Tudom, hogy ez az időszak belelóg az érettségire való szorgalmas felkészülés idejébe, meg minden, de azért aki nem kényszerül bizonyítékot szolgáltatni a tudásáról, nézzen be jövőre is a fesztiválra, biztos vagyok benne, hogy talál valami kedvére valót.

A Népház alapításától fogva a bányászemberek kulturális lehetőségeit, művelődését szolgálta. Seregyeni évszázados kultúratementéséből kiemelkedik a Bányász Képzőművész Kör. A két évente megtartott fafaragótáborok, a modern művészek kiállításai mellett az amatőr festők fejlesztésében is főszerepet vállalt. Az amatőr alkotók évente nyári alkotótáborokban fejlődhetnek, kiállítási lehetőséget kaptak. Vezetői Luzsica Lajos (1920–2005) és Krajcsirovits Henrik, jelenleg Rochlitz György. A gyermekek fejlesztésében elévülhetetlen érdemei voltak Györfy Klárának (1925–2008) és férjének, Szlávák Lajosnak (1922–1997).

Azoknak, akik látogatják a könyvtárat (és azoknak is, akik nem), írom, hogy a Városi Könyvtár Központi Könyvtárában (Jászai) a legfelső szinten megtekinthető Várkonyi Gábor és Horváth Péter lovasberényi festők kiállítása. Megjegyezni, hogy abszolút díjtalan. Ingyen kultúra! Szuper!

A Jászai Mari Színházban belekóstolhattunk más művészek életézésébe is, a Kortárs Galériában (alagsori kiállító terem) ugyanis Luzsicza Árpád képzőművész képei tekinthetők meg idén tavasszal. A kiállítás címe Régi – új volt.

Varga Péter

Alastar és Brennan

A kezdetek

A metsző északi szél süvöltése elnyomta a küzdőteret körbevevő tömeg lelkes ordítását. Az évszak hidege ellenére a fűrészpörrel felszórt területen küzdő két férfi félmeztelenül, csupán egyszerű szövettáborot viselve küzdött egymással. Egyikük, egy magas, szőke, szakállát kétágú fonatban viselő barbár súlyos pörölyt, míg a másik, egy alacsony, de ellenfelénél jóval kiegyensúlyozottabb elf egy elegáns szablyát és egy egyszerű tört forgá-

tott. Bár látszólag hátrányban volt a magassabb és izmosabb emberrel szemben, mégis szemképrázta kecsességgel szökkenett félre ellenfelének csapásai elől, majd kihasználva a védelmén keletkezett réseket, mély vágásokat ejtett a szőke barbár bőrén.

A KÖZÖNSÉG zajosan fejezte ki nemtetszését, mivel a küzdelem előtt kötött fogadások sokkal inkább az ember, mint az elf javára szóltak.

Ő csak az orra alatt mosolygott a dühös lárma miatt, majd egy elegáns ripszttal megvágta a barbár csuklóit, aki erre elejtette a hatalmas kalapácsot. A legyőzött megmeredett, ahogy megérezte a torkának szegeződő acél hidegét. Hordószerű mellkasa zihált az erőfeszítéstől, dühösen méregette ellenfelét, de végül felemelte a kezét a megadás jeleként. A tünde egy bólintással nyugtázta, majd megfordult, és elindult az elkerített terület széle felé. Az utolsó pillanatban hallotta meg a felé repülő pöröly tompa zúgását. Ösztönösen kilépett oldalra, majd felcsapó szablyájának lapjával megállította a kalapács pörgését. Amikor megfordult, a barbár védekezően hátralépett, látva az elf szemeiből sütő izzó haragot és gyűlöletet. De ez sem mentette meg a mellkasába fúródó tör elől.

A mestervívó megvetően a halott ruhájába törölte a tört, majd szárazon megjegyezte:

– Csak egy amatőr dobja el a fegyverét harc közben.

Majd elsétált a döbbszög közönség sorai között, felvette a küzdelemért járó díjat egy köpcös, szakállas kis embertől, és lendületes léptekkel elsétált az erdő irányába.

Féllórnyi séta után a fák alatt lecsillapodott egy kissé. Mesterei éveken keresztül sulykolták bele a küzdelem tisztaságának fontosságát, és bár az óta csak gyarapodtak a keserű tapasztalatok, mégis feldühítette ez a fajta becstelenség. Az elején gondot okozott neki egy élet kioltása, de mostanra megtanulta, hogy ebben a kegyetlen világban csupán

AZ ÍRÓRÓL

Varga Péter iskolánk 10. a osztályába jár, és minden reggel Újbarokról (ahogy ő mondaná „az isten háta mögül”) indul bátyjával, hogy itt lehessen közöttünk.

Leginkább fantasyregényeket szokott olvasni, nagyon szereti Helstáb Ákos könyveit, és általában innen merít ihletet is. Elmondása szerint a rockot szereti, nagyon sokat hallgat zenét, sőt ő maga is zenél: gitározik. Mindamellet, hogy novellákat ír a legszívesebben, szokott dalszövegeket is írni. Egyszer elkezdett egy regényt is, de végül elvetette ezt a tervet: „Tudod, amikor az 50. oldal körül vége a cselekménynek, az nem túl jól!”

Művei hirtelen felindulásból születnek, azért is szereti ennyire a novellákat, mert egy ültő helyében be is tudja fejezni őket. Sosem építi fel előre az alkotásokat, nem ír vázlatokat, csak hirtelen beugrik egy kép – jelen esetben egy barbár és egy elf harca –, és ezek köré talál ki történeteket. És ez – valljuk be – elég jól megy neki. Nyert már novellairó versenyt is. És barátai is jó néven veszik, amikor előáll egy-egy újabb, izgalmas történettel, amivel elrepíti őket a saját fantáziavilágába. Remélem, még sok hasonlóan izgalmas történet kerül papírra az ő tollából, és remélem, hogy minél több sikeréről számolhatunk majd be itt az iskolai újság oldalain.

MÁNYI SZABÓ ATTILA

egy törvénynek engedelmeskedik minden halandó. Őlj, vagy megölnék! Mégis, bár tetteit mindig is tudta maga és mások előtt igazolni, nem töltötte el örömmel a gyilkosság.

Alastar megrázta a fejét. Nem hajlandó ilyesmin emészteni magát. Erőltetett egykedvűséggel lépkedett tovább egészen addig, míg meg nem érezte, hogy követik.

Érezte, ahogy érzékei kiélesednek, nagyjából be is határolta követőjét. Megbotlást színelte, és a mozdulat takarásában meglazította szablyáját a tokjában. Úgy néz ki, üldözője átlátott a szitán, mivel hangos ordítással rávetette magát. Alastar idegessége növekvő félelembe csapott át, amikor meghallotta az üldözője mögül érkező hangos kántálást. Ellenfele pihent és jól felszerelt volt, míg ő fáradt, és csupán utazóruháját viselte. Normális körülmények között is nehezen birkózott volna meg egy újabb ellenféllel, de így, hogy ellenfelét egy mágus is támogatta, elég kilátástalan helyzetbe került. Alig maradt ideje háritani ellenfele csapásait, de amikor egy villám hasította át pattogva a levegőt, kénytelen volt hasra vetni magát, és még így is megpörkölte ruhájának hátát az izzó energianyaláb. Tudta, hogy ki van szolgáltva ellenfelének, ezért a lába felé gördült, megpróbálva feldönteni azt. Ez részben sikerült is, de még így is szerzett egy mély vágást a felkarjára. A mágus újabb ígét kezdett hadarni, ezért fektéből felé hajította a törét.

KOLLÁR ALEXANDRA GRAFIKÁJA

Mivel ezzel átmenetileg lefoglalta a varázslót, jobban szemügyre vette közelebbi ellenfelét. A küzdőtér közönségéből való férfi volt, vonásai feltűnően hasonlítottak a megölt barbárára. Mivel ebben a fekvő, birkózó helyzetben nem sok hasznát vették a kardoknak, ökölrel kezdték el csépelni egymást.

Alastart megdöbbenette a rá mért csapások csontzúzójereje. A háttérből újra kántálást hallott, tehát a mágust nem ölte meg a felé hajított tör. Végső elkeseredésében ellenfele arcába fejtelt, majd egy rúgással hátrafelé repítette magát, hajszálnyira elkerülve csak az újabb energiányalábot. Kezdte felismerni, hogy ebben a küzdelemben csak vesztes lehet.

Sötétén vigyorodott, elszánta magát, hogy legalább a mágust magával viszi. Egy kétségbeesett mozdulattal elgördült a felé suhanó kard alatt, majd a bukfenc végén elegáns mozdulattal a mágus bordái közé döfte a szabályát, majd várta a hátába fűrődő pengét. Nem jött.

Meglepetten fordult hátra. A barbár kábán rázta a fejét, mint aki a rátörő álmodás ellen küzd. Értetlenül nézett a kezében tartott kardra, majd meglátta Alastart és a mágus hulláját.

A tünde legnagyobb megrökönyödésére a barbár letérdelt előtte a porba, védtelenül hagyva vastag nyakát. Mikor nem tett semmit, a sötét hajú barbár fojtott hangon megszólalt:

– Ölj meg, elf, mert becstelen módjára visel-

kedtem. Elmémet elborította az igemondóbüvölete, ezért halált érdemlek, akár csak a bátyám.

– Nem öllek meg – mondta a még mindig meglepett tünde. – Sőt, amennyiben a bátyád is az igéző büvöletében állt, nekem kell bocsánatot kérnem tőled. Elragadt az indulatom.

A magas ember döbbenet bámulta: – De hát jogod van az elégtételre. – Sosem akartam Istent játszani. De ha feltétlenül adósnak érzed magad, elmondhatnád a saját történetedet az igemondóval kapcsolatban.

A barbár őszinte csodálattal bámulta Alastart, majd akadozva előadta a történetét:

– Fivérem Garulf, és én, Brennan a medve törzs harcosai vagyunk. Népünk követségében jöttünk a Déli-Királyságokba, amikor az igéző megbabonázott minket. Ennek három éve. Azóta szolgáltuk örült szeszélyét egészen mostanáig. Tekints a szolgálódnak, tünde, az adósnod vagyok.

– Nem kívánok semmi ilyesmit – mondta Alastart, majd elmosolyodott – De egyúttársnak örülnék. Nincs kedved velem tartani, Brennan?

Így találkozott tehát az elf Alastart és a barbár Brennan, akik később legendás tetteket hajtottak végre, és a legjobb barátok és bajtársak lettek. Történetüket a Barbárok krónikájában örökítették meg.

hogy a grófnő biztosan nem fürdőzött vérben, az emberi vér gyors alvadása miatt ugyanis lehetetlen lett volna.

A filmet még 2005-ben kezdték el forgatni, és botrány botrányt követve végül is csak 2008-ban került a mozivásznakra négy milliárd forintból, így kivívva a Kelet-Európa legdrágább filmjének címét. Minden idők legnézettebb szlovák filmje lett a 1,5 milliós nézőszámmal, és Szlovákiában az évtized második sikerfilmjévé vált. Miskolczi Péternek, a magyar társproducernek a forgatási idő előrehaladtával és különböző konfliktusok miatt csak tíz százalék beleszólási lehetősége maradt, és az eredeti tervtől eltérve hamar kiszórták a magyar színészeket a produkcióból. Ha hazai ismerősöket nem is nagyon láthatunk, a Báthoryt alakító Anna Friel viszont sokaknak ismerős lehet a Halottnak a csók című sorozatból. Franco Nero pedig lassan már annyi magyar történelmi alakot eljátszott, hogy szinte hazainak számít.

A majdnem két és fél órás film a grófnő életének negyven évét öleli fel, és talán túlzottan is elmerül néha lényegtelen részletekben, mint például a fejedelemszony Caravaggiohoz fűződő szerelmi viszonyában, a két szerzetesről nem is beszélve, akikkel a humoros szálát szerették volna a történetbe belecsempészni a készítő – kevéske sikerrel, mert nevetést nem nagyon váltottak ki az akcióik, inkább csak mosolyokat sikerült kicsikarni a nézők többségéből. Kétségtelen, hogy az elsődleges követelményeknek megfelel a film, hisz van benne minden, ami kell: statiszták, szép

tájak, színészi munka, csata, vér, ármánykodás... a probléma csak annyi, hogy elég silány minőségben. Némileg kiábrándító, amikor a maroknyi statisztacsapat szeretné hitelesen eljátszani a török-magyar csatákat, mert hát valljuk be, nem túl izgalmas, ha ilyen kis létszámú katona lézeng és csapkodja egymást a csatamezőn. A szereplők néha furcsán ellentmondásosak, például Báthory maga is, mert hát hogy borulna valaki szenvedélyes szerelemmel – mintha mi sem történt volna – annak a férfinak (a férjének) a vállára, aki egyszer részegen elverte, és emiatt el is vetélt? Emiatt a cselekmény követhetlenné válik, még nekünk is, akik ismerjük legalább nagyjából Báthory történetét, hát még egy angol vagy egy német mennyire értheti... Logikátlan, furcsa jelenetek is vannak a filmben, amiket nem nagyon tudtam mire vélni. Lehet, hogy más sem...

Persze ez nem jelenti azt, hogy az egész film unalmas, színtelen az igazság, hogy összességében nem tartozik a nézhetetlen kategóriába, de a lényeg, az másfél órába is belefért volna, tehát jóformán egy óra csak felesleges töltelék-jelenetek összessége. Mindenesetre, akit érdekel a történet, és van két és fél szabad órája, az nem veszít semmit, hogyha megnézi.

AZ OLDALT ÍRTA: BÁRTFAI CSILLA

Vörös Kert

Ez egy misztikus, néhol horrorisztikus és drámai történet, ami négy new york-i lányról szól, akikben van egy közös: egykőjük se tudja, hogy mi történt előző éjjel, pedig érzik, hogy valami súlyos dologban volt részük. Gyötrő szomjúság kínozza

őket, és a testük hideg, mint a jég. Hamarosan megtudják, hogy közös barátójuk, Lize halott. Hamarosan minden előjel nélkül vörös lepkeraj veszi őket körbe, és egy idegen helyen találják magukat, ahol két különös alak tudatja velük a megdöbbentő hirt...

A Vörös Kert érdekessége, hogy azon ritka esetek közé tartozik, ahol előbb volt az anime, és csak aztán lett meg a manga. Az azonos című 22 részes anime 2006 őszén került a japán televízióba. Ayamura Kirihito öntötte rajzolt formába 4 kötetben összefoglalva az anime történéseit (hazánkban egyelőre még csak az első rész elérhető magyarul), és remek munkát végzett. Az összes szereplő kivétel nélkül nagyon szép, a háttér részletesen kidolgozott, és hatásos kontrasztok növelik a manga alaphangulatát, így mindent összevetve vizuális gyönyörűséget okozhat csak az átlapozása is. A +16-os jelzés pedig teljesen jogos, mert néhány rész kifejezetten hátborzongató, hisz az alapvetően idősebbeknek szóló történet nem egy véres jelenetet is ábrázol a drámai monológok és az észrevehetően jelenlévő yuri jellemzők mellett.

Mindenképpen ajánlom azoknak, akik egy kis borzongásra és misztikára vágnak.

Vérengző vámpír vagy védtelen özvegy?

A Báthory című filmről

JURAJ Jakubisko Báthory – A legenda másik arca című filmjével egy nagyon izgalmas témához nyúlt, hiszen mindenki beleborzong, ha meghallja Báthory Erzsébet nevét. A kegyetlen, szűzek vérében fürdő vámpír jut eszünkbe, mivel évszázadok óta ez a hiedelem lengi be az asszony alakját.

A rendező viszont más nézőpontból szeretne volna megközelíteni Nádasdy Ferenc hadvezér özvegyének életét, és eloszlatni – talán félig-meddig sikerrel – a „tévhitet”, melyekről igazából nem biztos, hogy valaha el is tudjuk majd dönteni, hogy igazak voltak-e vagy sem, bár érdekességként megjegyezném, hogy ma már megállapították,

Barátaink a Barátok közt!

Furcsa érzés, amikor az egyik osztálytársad csak hetente jelenik meg az iskolában, viszont annál többet látod a tévében. Szabó Kitti és Aradi Balázs, iskolánk 10. c és 11. c osztályos tanulói egyre sűrűbben jelennek meg a Barátok közt című magyar televíziósorozatban. KOLLÁR ALEXANDRA velük beszélgett az új élményekről.

Szabó Kitti

Már nem olyan nehéz

☛ **Hogyan birkózol a forgatásokkal és az iskolai kötelezettségeddel egyszerre?**

– Nehéz feladat, de nem megoldhatatlan. Magántanuló vagyok, így azért könnyebb a sulival, és mikor forgatok, szünetekben is szoktam tanulni. A stáb és a rendező is figyelmes, mivel tudják, hogy tanuló vagyok még.

☛ **Hogyan reagáltak a szüleid, a barátaid arra, hogy ilyen lehetőséget kaptál? Nem féltettek a nagyvilágtól?**

– Valójában a szüeim biztattak, hogy menjek el a castingra, ők győztek meg, sőt apukám vitt fel Pestre. Nagyon örülnek annak, hogy sikerült. Mindig is érdekelt ez a pálya, régóta foglalkozom vele, ezért a barátaimnak és a családomnak nem újdonság a színészet.

☛ **Mennyivel érzed magad felnőttbbnek, mióta tévésorozatban szerepelsz?**

– Sokkal felelősségteljesebb lettem. Nem azért, mert munkám van, hanem amióta a sorozatban szerepelek, kaptam pár pofont az élettől, így meg kellett tanulnom felnőttbbként viselkedni.

☛ **Mennyire bírod elviselni a műfajban gyakori negatív kritikákat?**

– Eleinte volt, hogy rosszul esett egy-két megjegyzés, de mostanra képes vagyok kezelni a helyzetet. Csak azoknak a véleményére adok, akik fontosak nekem, vagy tudom, hogy értenek a szakmához. Ha a rendezőtől vagy a barátaimtól kapok negatív kritikát, akkor azon elgondolkodom, de ha valaki csak úgy hozzám vágja a rosszindulatú megjegyzéseit, azt már nem veszem fel.

☛ **Hogy érzed, irigyek rád a körülötted lévő emberek a suliban?**

– Szerencsére a barátok nem változtak meg, ugyanolyanok, mint eddig. Akadnak beszélások, de többségben vannak azok az emberek, akik köszönnek, odajönnek hozzám, érdeklődnek, vagy csak pár kedves szóval bátorítanak.

☛ **Hogy érintett az, hogy nap mint nap egy egész ország nézi a munkádat?**

– Igazából még most sem tudtam felfogni teljesen, hogy mi történik velem. Nagyon furcsa ez a hirtelen jött változás. Én is megnézem a sorozat

részeit esténként, persze nem azért, hogy magamat ajnározzam, hanem fontosnak tartom, hogy állandóan képezsem magam. Amikor megnézek egy-egy jelenetet, tudom, hogy a jövőben min kell változtatnom a játékomban, és mi volt az, amit jól csináltam.

☛ **Mi volt az eddigi legjobb dolog, amit átéltél azóta, hogy a Barátok közt révén országosan ismertté váltál?**

– Legjobb dolog nincsen, ez az egész – úgy, ahogy van – fantasztikus.

☛ **Mennyire volt könnyű beilleszkedned a filmes stádba?**

– Nem volt könnyű. Rendes a stáb minden tagja, viszont egészen két héttel ezelőttig kívülállóan éreztem magam. Aztán rendeztek egy bulit, amire elmentem, és azóta tudom, hogy már én is odatartozom. Gondolom, furcsa volt a többieknek, hogy egy „új” Linda van köztük, és azt hiszem, amúgy is egy nagyon összeszokott közösségbe csöppentem.

☛ **Milyen a kapcsolatod a többi színésszel?**

– Nagyon kedvesek, jól kijövök velük. Főleg azokkal a színészekkel, akikkel együtt is forgatok.

☛ **Mennyire nehéz feladat számodra, hogy magadban tartsd a kulisszatitkokat?**

– Nagyon nehéz volt, amikor megtudtam, hogy beválogattak. Legszívesebben szétkürtöltem volna, de nem lehetett. Ahogy mindent, ezt is meg lehet szokni, most már nem olyan nehéz.

☛ **Sok külföldi tini színész kacsintgat az előadó-művészet felé. Ha felkérnének arra, hogy felénekelj egy lemezt, vagy hogy musicalben szerepelj, mit gondolsz, képes lennél rá?**

– Azonnal igent mondanék, mivel imádom énekelni és táncolni is. A musical amolyan három az egyben kategória, azt hiszem, ott igazán kiélhetném minden ilyen ambícióm.

☛ **És végül: mennyire vagy elégedett?**

– Elégedett vagyok és boldog, azt hiszem, többre nem is vágyhatnék. De azért ez sem egy tündérmese, sokszor úgy érzem, a nap huszonegy órája nem elég mindenre. Örülnék, ha több időm lehetne a barátaimra, mivel így néha kicsit magányosnak érzem magam... persze egy szavam sem lehet, nagyon jó életem van.

Aradi Balázs

Senki sem lát másmilyennek

☛ **Hogy érzed, miben változott meg a legjobban az életed?**

– Mivel magántanuló lettem, lényegében a mindennapok teljesen átalakultak. Nem azzal indítom a reggeleimet, hogy iskolába megyek, hanem felvonatozom Budapestre forgatásra. A magánórák sem úgy zajlanak, mintha az osztályban tanulnék, szóval azt hiszem, ez a legnagyobb változás.

☛ **Hogy viseled az utazást?**

– Eleinte nagyon kimerültem, a hét végére összekuszálódtak a napok. Most már jobban bírom, és persze az is segít, hogy néha fent tudok maradni Pesten a rokonoknál.

☛ **Milyen úgy iskolába járni, hogy néha több nap „szüneted” is van?**

– A néhány napos hiányzások nem rosszak, sőt... viszont amikor – mondjuk – egy hetet hiányzom, nehéz visszarázódni a korai kelésre és arra, hogy odafigyeljek a tanórákon.

A FOTÓK AZ INTERJUALANYOKTÓL SZÁRMAZNAK

☛ **Mennyire nehéz teljesítened az iskolai követelményeket?**

– Egészen jól boldogulok. Az órák anyagát az egyik osztálytársamtól megkapom, a magántanáraim pedig segítenek a felkészülésben. Mindig szakítok időt ezekre a dolgokra, hiszen azért változatlanul középiskolás diák vagyok.

☛ **Hogyan viszonyulnak hozzád az iskolában a tanárok? Mennyire viselkednek veled más-képp, mint azelőtt, hogy a Barátok köztben szerepeltél?**

– Minden a régi maradt. Nagyon rendesek, próbálnak ugyanúgy kezelni, mint a többi diákot, ami szerintem így van rendjén, hiszen én sem változtam meg. Megkönnyíti a helyzetemet, hogy ennyire megmaradt az osztályon belül a megszokott hangulat.

☛ **Mennyire változtál meg a családod és a közeli barátaid szerint?**

– Eddig senki sem mondta, hogy másképpen viselkedem, mint szoktam. Próbálok Aradi Balázs maradni, igaz, az életem fenekestül felfordult az utóbbi fél évben, de nekem önmagamnak kell maradnom.

☛ **Milyen irányban változott a környezeted? Hányan akarnak hirtelen barátiddá válni?**

– Azt kell, hogy mondjam, szerencsére kevesen. Vannak, akik érdeklődni kezdtek irántam, holott eddig felém sem néztek. Ez várható volt, furcsa mindenkinek, hogy a tévében látnak. Még magamnak is, szóval nem haragszom az ilyen emberekre. Az igaz barátaim mellettem állnak ugyanúgy ebben a különleges helyzetben, mint ahogy a rosszakban is mellettem lennének.

☛ **Mekkora érdeklődéssel fogad az utca embere?**

– Sokan megismernek az utcán, és odajönnek hozzám. Mosolyognak az emberek, eddig csak jó szándékkal közelítették felém, közös képert vagy autogramért.

☛ Milyen kritikákat kaptál eddig?

– Internetes fórumokat böngésztem a minap, meglepetésemre pozitív visszajelzéseket olvastam. Nemcsak a külsőm, vagy az új karakter érdekli a nézőket, de sokan a játékomról is írtak ezekre a honlapokra. Az szintén jólesik, hogy olyan emberektől is kapok kritikákat, akik értenek a színészethez. A pár kedves szó, vélemény vagy tanács rengeteget segít, főleg, hogy most álltam először kamera elé. Minden kritika hasznomra válhat.

☛ Milyen nehézségekbe ütköztél a forgatásokon?

– Az első hónapban a külső forgatások nagyon fárasztóak voltak. Teljesen más, mint amikor a stúdióban dolgozom. Az emberek néha felfigyelnek a kamerára, a stábra, de azért ez nem olyan nagy probléma.

Sí diákolimpia Ausztriában A dobogóról épp lecsúszva

Idén 15. alkalommal 2010. február 26–28. között ismét megrendezésre került az országos sí diákolimpia az ausztriai St. Lambrechtben. A Bárdos László Gimnázium tanulói következő eredményeket érték el: Zubor Norbert 12., Izing Balázs 9., Izing Dorina 4., Búzás Ádám Bence 4., Tapolcai Dóra 6. és Izing Marcell 7. helyezés.

Összesen közel háromszáz fiú és lány vett részt a háromnapos versenyhétvégén, ami magyar viszonylatban igencsak rendkívülinek számít. Ilyenkor a kisiskolásoktól kezdve egészen a végzős gimnazistákig (hat korcsoportban) mindenki megmutathatja, mennyire jártas a sielés terén.

Ebben az évben úgy gondoltam, nekem is meg kéne ismernem kicsit komolyabban kedvenc téli sportomat. Már tizenkét éve a sielés szerelmese vagyok, így nem volt nehéz rávenni magamat, hogy elinduljak a versenyen. Először furcsa volt, hogy egy osztrák sípályán a német helyett szinte mindenfelől magyar hangokat hallott az ember. Persze a szokásos jó hangulat és a téli hegycsúcsok csodálatos „feeling”-je így is megvolt. Szerencsénkre az idő is nekünk kedvezett, hiszen a ragyogó napsütés és plusz 1-2 fok nem éppen a megszokott „sielő idő” (aki sielt már -20 fokban, hófúvásban a hegycsúcson, az tudja, miért számít isten áldásának az ilyen időjárás, aki nem, az pedig gondoljon a zord körülmények között játszódó hegymászós filmekre).

A verseny kezdete előtt fél órával már mindenki megkapta a maga sorszámozott pólóját, és izgatottan várta a rajtot. Voltak egyesületen belül és azon kívül induló versenyzők egyaránt.

☛ Hogyan viselkednél, ha te kerülnél olyan helyzetbe, mint Jenes Balázs?

– Igazából fogalmam sincs, hiszen nem hasonlít a sorsunk, nekem nagyon jó a családi háttér, szeretnek a szüleim, eszem ágában sincs ott-honról elszökni. Valószínűleg én sem viselném el, ha ennyire korlátozónak, nem szeretem, ha megmondják, mit csináljak.

☛ Összegezve akkor végül is hogy érintett, hogy vége a „normális” diákéletednek?

– Nagyon örülök ennek a változásnak, sosem szerettem a szokványos dolgokat, mindig törekedtem a különleges, egyedi stílusra. Pörgősebb minden, de ez csak fokozza a boldogságomat, hiszen nem vagyok egy ücsörgő típus, állandóan mennem kell, és élni az életem. Remek lehetőséget kaptam, próbálok minden percét kiélvezni.

Az egyesületen keresztül versenyző diákok néha olyan sebességgel száguldoztak le az óriás műlesikló pályán, hogy szinte észre sem vette őket az ember. A pechesebbeknek a gyorsaság lett a „vesztük”, ugyanis a pálya néhol olyan jeges volt, hogy sokan kicsúsztak, és nem tudták folytatni a versenyt. A taktikásabb és egyben óvatosabb síelőknél kedvezett a szerencse, hiszen ők lassabban ugyan, de biztosabban vették az akadályokat. Én is ezt a módszert választottam, így a szerencsétlenebbül járt társaimmal ellentétben sikeresen célba értem, és a futamidőmmel korcsoportomban a 6. helyezést értem el.

Nagyon jól éreztem magam ebben a pár napban, csak azt sajnálom, hogy végzős diákként ez volt az első és utolsó alkalmam próbára tenni sí tudásomat egy ilyen izgalmas nagyszabású programon.

TAPOLCAI DÓRA

További bárdosos sportsikerek

Kecskeméten rendezték meg az Országos Úszó Diákolimpiát. Iskolánkat Dibusz Kitty (10. d) képviselte, aki végül a százméteres pillangó versenyszámban nyeredik helyezést ért el. Tatán az Eötvös József Gimnázium tornacsarnokában rendezték meg az Eötvös atlétikai terembajnokságot. A bárdosos atléták minden versenyszámban dobogós helyezéseket értek el: Jancsekity Zoltán (12. c) hármasugrásban a második helyet, 30 méteres síkfutásban első helyet, Szalontai Tibor (10. c) súlylökésben első helyet, hármasugrásban második helyet, 30 méteres síkfutásban harmadik helyet ért el. A lányok is sikeresen versenyeztek: Terdik Tamara (11. d) magasugrásban és hármasugrásban 1., súlylökésben 2., Salamon Sára (11. c) hármasugrásban és 30 méteres síkfutásban második lett.

Iskolánkban idén is megrendeztük a 16 órás foci népszerű éjszakai programját. Március 12-én tizennyolc csapat részvételével zajlottak a közkedvelt küzdelmek két korcsoportban: az első korcsoportban első helyezést ért el a 8. a egyik, 2. helyezést ért el a 8. a másik csapata, harmadik helyezést ért el a 7. a. A második korcsoportban első helyezést ért el a 12. d, második helyezést ért el a 11. a, és harmadik helyezést ért el a 10. a osztály.

Következő lapszámunkban az iskolai tanár–diák asztalitenisz-bajnokságról és a röplabdaeredményekről is beszámolunk.

VERSENYEREDMÉNYEK

Régen közöltünk tanulmányi versenyeredményeket, ezért jelen lapszámra a sikerek felhalmozódtak. Számos eredményt csak a következő kiadásban tudunk közölni.

Az OÁTV-n angol nyelvből Számadó Zsuzsanna (7. a) Valicsné Glodán Erzsébet felkészítésében megyei harmadik lett. Német nyelvből Makacsek Gábor József (7. a) megyei első, Major-Eisler Botond (7. a) megyei második, felkészítő tanárunk Katonáné Berki Ildikó, Kossela Lili (8. a) Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet felkészítésében megyei harmadik. Az OKTV-n spanyol nyelvből KASSAY-FARKAS RÉKA (12. a) az országos nyolcadik, míg olasz nyelvből STRÉHLI BRIGITTA (13. c) a tizedik helyen végzett. Felkészítő tanárunk Varga Mária és Glodánné Kovács Andrea tanárnők. Réka a történelem OKTV-n is brillírozott: a második fordulóba jutott, és csak néhány ponttal maradt el az országos döntőtől. Felkészítő tanára Pleier Tamás. A sárberki iskola német szövegértési és olvasási versenyén hat tanulónk ért el „dobogós” helyezést. Czilláhó Krisztina (5. a), May Judit (7. a), Kossela Lili első, Czverkon Henrietta (6. a), Major-Eisler Botond, Vankó Bence (8. a) harmadik lett. Felkészítő tanáraik Schwarcingerné Fuchs Mónika, Katonáné Berki Ildikó és Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet. A Kölcsey-iskola által rendezett német nyelvű mesemondó versenyen Czilláhó Krisztina megyei harmadik helyezett. Barta Csenge (9. a) spanyol vers- és prózamondó versenyen ötödik lett, felkészítette Varga Mária. A Váci-iskola városi angolversenyén Réda Vince (5. a) Reiner Zsoltné, míg Pataki Petra (6. a) Magi Mária tanárnő felkészítésében lett első. Ugyanezen a versenyen Szűcs Adrienn (8. a) második, illetve Tóth Luca (7. a) harmadik helyezést értek el. Felkészítő tanáraik Reiner Zsoltné és Valicsné Glodán Erzsébet. A „Nyelvünkben élünk” versenyen megyei első helyezést ért el Gacsályi Adrienn (8. a) Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet segítségével. Tamics Rita (7. a) pedig megyei második lett. Felkészítő tanára Farkas Noémi. A Simonyi helyesírási versenyen Major-Eisler Botond megyei első, Makacsek Gábor (7. a) pedig megyei harmadik Farkas Noémi felkészítésével. Zemplényi Zsófia (8. a) megyei első, felkészítő tanára Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet.

A matematika területén sem panaszkodhat iskolánk. Az OKTV-n KISS JUDIT

Képeinken a végzős OKTV országos döntősök

(12. a) Tegez Rita felkészítésével a második fordulóra jutott. A Gordiusz matematika-versenyen Wiszt Attila (10. a) országos tizenegyedik lett, Kiss Judit ugyanezen a versenyen megyei második. Felkészítő tanáruk Tegez Rita. A Zrínyi matematikaversenyen megyei viszonylatban Wiszt Péter (6. a) első, országosan hatodik helyezett. Felkészítette Muraközy Gáborné. Major-Eisler Botond a megyében a képzeletbeli dobogó második fokára állhatott Csermák Júlia segítségével. A Kenguru matekversenyen szintén sok szép eredmény született. Major-Eisler Botond megyei második, országos 27., Szalontai Tibor (9. a) megyei második, országos 65., Wiszt Attila megyei második, országos 17., Kiss Judit megyei harmadik, országos 36. Felkészítő tanáraik Csermák Júlia, Botond Zoltánné és Tegez Rita. Vankó Dániel (6. a) pedig még ezt is megfejelve országos első, az ugyanoda járó Wiszt Péter nyolcadik lett, felkészítőjük Muraközy Gáborné.

A matematikával rokonságban lévő tantárgyakban szintén sikereket ért el diákjaink. Az OKTV-n informatikából Miglász Dániel (11. a) első kategóriában országos döntős, második kategóriában országos 35. Kiss Judit (12. a) első kategóriában szintén országos döntős, Lutring Márk (12. b) szintén első kategóriában második forduló. Felkészítő tanárunk Nagy Kálmán. A Nemes Tihámé számítástechnika versenyen Kovács Rozália (10. d) megyei első lett. Felkészítő tanára Rajcsány Miklós. A Mikola fizikaversenyen megyei második Barta Bálint (9. a), második forduló Csonka Gergely (9. a). Felkészítő tanárunk Németh Ildikó.

A megyei rajz- és műalkotás-elemző versenyen, mint minden évben, most is tarolt a Bárdos! Rajz kategóriában Sáradi Nóra (9. a) és Vörösmarti Daniella (10. a) első, míg Járóka Renáta (10. a) második. A műelemzés kategóriában Széplaki Péter (5. a), Molnár Barnabás (9. a), Hermann Enikő (10. c) nyertek, Lázár Kata (10. c) második, Mészáros Éva (9. a), Somogyi Szandra (10. d) és Hummel Kristóf (11. b) harmadik. Felkészítő tanárunk – természetesen – Geiger Péter.

Idén is egy lelkes, elkötelezett csapat képviselte iskolánkat április 22–24-én a Helikonon. Népdaléneklés kategóriában Járóka Renáta (10. c) és Januskó Flóra arany, a komolyzenében Taksz Lilla (12. b) és Kassay-Farkas Réka (12. a) négykezes zongorajátékkal ezüst minősítést szereztek. A hosszú útra Kósik Mónika könyvtáros és Póczik Katalin iskolatitkár kísérte el őket.

A közlekedési versenyen is kimagaslott iskolánk. A kerékpáros kategóriában Molnár Viktor megyei első, az országosan tizenharmadik lett. Felkészítő tanára Hoffer József.

A versenyzőknek és a felkészítő tanároknak gratulálunk, és reméljük, még sok ilyen szép eredményt tudhatnak magukénak a jövőben. Tegez Rita adataiból összeállította: MIHÓCZY MERCÉDESZ ÉS VÁRADI ÁGNES

„Bárcsak megint gimnazista lehetnék”

Interjú a vízilabdakapusból lett édesanyával, Sós Ildikóval

Az iskolánkban járt Sós Ildikó, a magyar női vízilabda-válogatott egykori kitűnő kapusa. Nyert már Európa-bajnokságot és világkupát, valamint egymást követő két évben is öt választották a legjobb magyar női vízipólsnak. Kevesen tudják azonban, hogy a kitűnő portás hozzánk hasonlóan annak idején szintén iskolánk padjait kop-tatta, és itt is tett sikeres érettségét 1995-ben. Azóta tizenöt év telt el, most azonban egy rövid látogatás erejéig visszatért egykori gimnáziumába – HAJAS CSABA interjúja

☛ **Örülök, hogy elfogadtad a felkérésünket, és hogy szabaddá tudtad magad tenni erre a kis időre. Tizenöt éve érettségiztél, azóta sok minden történt veled, szívesen emlékezel vissza gimnazista éveidre?**

– Természetesen igen. Annak idején mindig arról ábrándoztunk, hogy milyen jó lesz majd felnőttnek, nem kell majd annyit tanulni, és sokkal szabadabbak leszünk, de persze felnőtt fejjel rájöttünk, hogy sokkal jobbak voltak a gimnazista éveink. Most azon ábrándozunk, hogy bárcsak megint gimnazisták lehetnénk... Habár most a munkámnak köszönhetően sokat járok ide vissza, és mindig szívesen jövök.

☛ **A munkádról majd még később szót ejtünk, de most maradjunk még az iskolánál, ha nem bánod. Ha jól tudom, annak idején te még a sporttagozatos osztályok egyikében végeztél...**

– Igen. Mi voltunk az utolsó sporttagozatos osztály a Bárdosban. Nagyon szerettk, és sajnálom, hogy manapság már nem indul ilyen tagozat az iskolában, hiszen az utolsó években több olimpikont is kineveltek, és szerintem most is lenne jelentkező ilyen tagozatra.

☛ **Sokat segített pályád kezdetén, hogy sporttagozatra jártál?**

– Hogyne! Abban az időben Gubicza Antalné tanárnő tanított, és hihetetlenül jól felkészített a pályám további szakaszára. Emlékszem, hogy az ELTE-n a társaim mindig sokat szenvedtek a szertornával, én pedig évekig abból éltem, amit a tanárnőtől tanultam, illetve amire felkészített. Szóval rengeteg pluszt kaptam én a sporttagozattól.

☛ **A tesin kívül még mi érdekelt?**

– A földrajz. Később ezzel is tanultam tovább, ezen kívül pedig a biológia volt az, ami érdekelt és a matek. Bár a matekkal úgy voltam, hogy sosem voltam kiemelkedő belőle, de azért elment. Viszont a kémiát nagyon nem szerettem.

☛ **Hát ezzel sokan így vagyunk, én sem alkottam a kémiában maradandót. És a matematikát ki tanította?**

– Az osztályfőnökünk, Drahos Róbert. Úgy hallottam, tavaly ment nyugdíjba...

☛ **...Igen-igen. Tavaly volt az első év, hogy már nem tanított. Egyébként jóban voltál az ofóddal?**

– Persze. A lánya is vízilabdás volt, szóval tudta, hogy mi a jó sport, jól kijöttünk egymással.

☛ **Az iskolai emlékek után beszéljünk most a vízilabdáról! Melyik eredményedet tartod a legemlékezetesebbnek?**

– Mindenképpen az EB-győzelmet. Óriási érzés volt hazai közönség előtt játszani, és hallani,

ahogyan buzdítanak és szurkolnak. Ez volt az első nagy eredménye a válogatottnak és nekem is.

☛ **És nem izgultál, hogy ennyi ember előtt kell védened?**

– Dehogynem! Mindenki izgult, nagy teher volt rajtunk, hogy hazai közönség előtt játszhatunk, és természetesen mindenki győzni akart. Szerencsére ez sikerült is: 2001-ben Európa-bajnokok lettünk.

☛ **Úgy tudom, az egyik olimpián hárman is képviseltétek az iskolánkat. Milyen érzés volt egykori diáktársaidal együtt küzdeni az olimpián?**

– Hát igen. Ez volt az athéni olimpia, ahol Margl Tamással és Ferling Bernadettel mint volt bárdosos diákok voltunk jelen. Hát elsősorban büszkék voltunk, és örültünk, hogy együtt lehetünk egy ilyen nemzetközi eseményen, hiszen mivel mindhárman különböző sportokat űztünk (úztünk), elég ritkán tudtunk találkozni. Dettivel 12 évig voltunk osztálytársak, és nagyon jól megértettük egymást, ő viszont a kézilabdában jeleskedett. Tamás pedig előttünk egy évvel érettségizett, és ő hármasugrásban vett részt a játékokon.

☛ **Ha jól tudom, a férjed is remek sportember (Zirigh Balázs). 1996-ban párban, 1997-ben pedig egyéniben is strandröplabda-bajnokságot nyert, jelenleg pedig a Dág SE csapatában játszik. Hol ismertétek meg egymást?**

– Ez nagyon érdekes. A férjem bankis volt, és már akkor is sportolt, és Detti barátnőm akko-

➔➔1

Hogy a kulináris élvezeteknek is hódoljunk, lehetőségünk volt nemzeti ételek megismerésére is, elsősorban a nyelvi vetélkedőkön, ahol sok helyen külön versenyfeladat volt az autentikus, országra jellemző étel elkészítése. Már a Bárdos-heti országismereti versenyeken is azt élveztük legjobban, mikor a verseny végén megkóstolhatuk egymás süteményeit.

A SZÁRI SVÁBOK
ÓRIÁSI SIKERT ARATTAK

Az elmúlt hetekben mindenki megcsodálhatta a diáktársaink által készített plakátokat is, amelyek egy-egy vidéket, régiót vagy tartományt mutattak be, a szünetekben pedig spanyol, olasz, német, francia vagy angol zenét hallhattunk az iskolarádióban.

Az addigi események méltó zárása volt a zene délután április 16-án, pénteken. Diáktársaink az eddig említett vidékek kultúrájából hoztak el nekünk egy-egy táncot, éneket vagy rövid jelenetet. Általános tetszést aratott, vastapsot kapott például a Szári Német Nemzetiségi Táncsoport előadása. Az egyik szereplő örömmel mesélte, hogy még azok a tanárok is gratuláltak nekik, akiket eddig nem is ismertek, mert csak a folyosón találkoztak velük.

Március végén tehát hozzánk költözött az angol királyi család, az égetnivaló szardínia, megismerhettük a mediterrán életstílust, megtapasztalhattuk a fergeteges spanyol hangulatot, a német (sváb) vidámságot és még sok minden mást is. Így hát érdemes volt nyitva tartani a szemünket, nehogy lemaradjunk a legjobbnak ígérkező eseményekről. Egy biztos: volt miből választani.

➔➔15

riban pont Balázs egyik osztálytársával járt, és ők ketten úgy gondolták, hogy mi pont egymáshoz illünk. Persze a kezdetekben nem nagyon érdeklődtünk egymás iránt, de aztán az érettségim után mégis összejöttünk, és azóta két gyermekünk született: Balázs és Máté.

☛ **Mindketten kiváló sportemberek vagytok. Szeretnétek esetleg valamilyen sportra biztatni majd a gyerekeiteket, ha felnőnek?**

– Szeretnénk őket minél több sportággal megismertetni, de nem szeretnénk rájuk erőltetni egyet sem. Persze ha valamihez majd kedvük lesz, akkor mindenképpen támogatni fogjuk őket, és azért jó lenne, ha valamit sportolnának. Viszont ahhoz nem ragaszkodunk, hogy élsportolók legyenek, hiszen az rengeteg lemondással jár, amit mi nagyon jól tudunk, és ettől meg szeretnénk őket óvni. A sport viszont rengeteg mindent adhat nekik, például feygelmezettséget és időbeosztást. Sok diáktársam azért hagyta abba a sportolást, hogy több ideje legyen tanulni. Úgy láttam, ennek ellenére sem lettek igazán jobb tanulók.

☛ **Neked nem okozott gondot a sportolás mellett a tanulás?**

– Nem, nem igazán. Hiszen, mint már mondtam, a sport egyfajta időbeosztást is ad, és azt az időt, amit a tanulásra fordítottam, hasznosan töltöttem el, aztán az edzések közben még jobban megragadt a fejemben a tanulnivaló, amit az órán feladtak.

☛ **A tanulásról jut eszembe... Ha jól tudom, testnevelés-földrajz szakos tanár vagy. Tanítottál már valahol?**

– Igen tanítottam, de hamar abba is hagytam. A kertvárosi Körösi Csoma Sándor Általános Is-

ADATLAP

Név: Zirighné Sós Ildikó
Született: 1976. december 17., Tatabánya
Iskolái: Ságvári Endre Általános Iskola
Bárdos László Gimnázium
Eötvös Loránd Tudományegyetem
Kiemelkedő eredményei:
Európa-bajnokság 4. hely (1999)
világkupa 4. hely (1999)
BEK 3. hely (2000. Szentés)
az év vízilabdázója (1999, 2000)
KEK 2. hely (2001. Dunaújváros)
világbajnokság 2. hely (2001)
Európa-bajnok (2001)
világkupa 1. hely (2002)
Európa-bajnokság 2. hely (2003)
világbajnokság 5. hely (2003)
olimpia 6. hely (2004)
Európa-bajnokság 3. hely (2008)
olimpia 4. hely (2008)

kolában dolgoztam négy hónapig, mivel tovább nem bírtam. Az első két hónapban a földrajz-tanítás mellett testnevelést helyettesítettem, de egyszerűen nem bírtam a gyerekekkel. Nem a nagyképűség beszél belőlem, de mégiscsak elértem már valamit, szóval vártam azért egy kis tiszteletet, de semmi! Szinte emberszámba sem vettek. Nagyon ritka volt, amikor normálisan együtt tudtunk dolgozni, és nem kellett állandóan fegyelmeznem, mondjuk kéthetente egyszer. Úgy éreztem, hogy két kisgyerek mellett hosszú

távon nem erre van szükségem.

☛ **Nem tervezed, hogy később tanítani fogsz?**

– Egyelőre biztos nem! Mély benyomást tett rám az a négy hónap, és a mostani munkámmal tökéletesen meg vagyok elégedve.

☛ **Mivel foglalkozol most?**

– A Mozaik Kiadónál dolgozom, mint referens. És így mostanság a munkám rendszeresen visszahoz a régi iskolámba. Egyébként nagyon szeretem azt, amit csinállok. Munkámnak köszönhetően sok új emberrel ismerkedem meg.

☛ **Egy utolsó kérdés. Milyen érzés külső szemlélőként nézni a válogatottat, hogy már nem vagy ott velük?**

– Nagyon rossz. Abbahagytam az élsportot, mert párommal a családtervezésen gondolkodtunk, és nagyon szerettünk volna egy kisbabát. A következő évben viszont világbajnokságot nyertek a lányok, és akkor nagyon elszomorodtam. Persze nagyon örültem neki, hogy a világ csúcsára értek, de mégis ott volt bennem egy kis szomorúság is, hogy én nem lehettem velük. Ekkor a férjem megfogta a kezem, bevitt a kiságy mellé, és azt mondta: „Itt van a te aranyérmed!” Ez nagyon megnyugtató. – És milyen igaza volt!

Az európai nyelvek projekt vetélkedőinek díjazottjai:

A kisgimnazisták német nyelvű országismereti vetélkedőjén négy csapat mérkőzött meg. A győztes csapat tagjai: Vankó Bence (8. a), Sorbán Zoltán (7. a), Juhász Zoltán (6. a), Molnár Bence (5. a). A nagygimnazisták német vetélkedőjén tizennégy csapat vett részt: 1. helyezett a 11. b osztály csapata (Kiss Virág, Ronyecz Judit, Hoffmann Kamilla, Horváth Nándor, Fortágh Dávid). A hírességek német nyelvterületről elnevezésű vetélkedőn eredményesen szerepelt: Juhász Szabina (11. c), Szabacsi Zseni Csinszka

(9. b), Bencsik Eszter és Fazekas Gabriella Krisztina (11. b).

Olasz nyelvből országismereti és nyelvi feladatokat oldottak meg a diákok. Összesen 51 megoldás született. Az olasz országismereti feladatok megoldása: a 9. évfolyamon: 1. Mészáros Éva (9. a), 2. Sóvágó Marcell (9. a), 3. Alexy Viktor (9. b). A tizedik évfolyamon olasz nyelvi feladatok megoldása: 1. Ronyecz Ádám (10. b), 2. Mátray Márk (10. a), 3. Fülöp Luca (10. a). A 11. évfolyamon nyelvi feladatok megoldása: 1. Polák Dóra (11. a), 2. Kórodi Viktória (11. a), 3. Bélaalvi Brigitta (11. b). A 11. d és 12. c osztályokban nyelvi feladatok

megoldása: 1. Lódi Ferenc a 11. d osztályból.

Francia nyelvből az 5. és a 6. osztályosoknak rajzpályázatot hirdettek „Mi jut eszedbe Franciaországról?” címmel. Három pályaművet értékelték: 1. Darmstädter Lilla (5. a), 2. Czilláhó Krisztina (5. a), 3. Réda Vince (5. a).

A gimnázium többi diákja – kisgimnazisták és nagygimnazisták – csapatversenyen vett részt, amelyben a francia történelemben, kultúrában való jártasságukat bizonyították. A kisgimnazisták között: 1. a 8.a Petits Gitans nevű csapata; 2. a 8.a Fantasztikus Trió; 3. a 8. a L'art pour l'art csapata. A

nagygimnazisták versenyében 1. a 10. b osztály, 2. a 9. c és a 11. d osztály; 3. helyezett a 12. a csapata.

Spanyol szokást, a szardínia temetését láthattunk a projekthét kezdetekor. Ezen a héten rendezték meg az országismereti vetélkedőt, amelyen hét csapat vett részt: 1. a Panqueque nevű csapat (Savanya Fanni 10. a, Szekeres Dominika 11. c, Tóth Tímea 11. c); 2. a Jesús y los amigos nevű csapat: Altmann Vivien, Bányai Cseperke, Maklári Petra és Tóth Dzszenifer a 11. a osztályból; 3. Mañana (Izing Nóra és Tolnai Viktória 12. c).

Az angol eredményeket következő lapszámunkban közöljük.